

РАЗВИТАК

ГОДИНА XIII - БРОЈ 29, 13. ЈУН 2017.

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ШКОЛЕ "СТЕФАН ДЕЧАНСКИ"

Ана Миловановић

Војислав Ђорђевић

УЧЕНИЦИ ГЕНЕРАЦИЈЕ

МАТУРСКО ВЕЧЕ

БЕОГРАД

МАЈ 2017.

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

Драги наши читаоци,

у нашој школи је увек врло весело, ту се и учи и дружи, па се у овом броју часописа налазе изабрани догађаји из ове школске године.

Срећни смо и поносни што смо, у години када прослављамо 120 година постојања и рада школе, добили два велика признања за наш рад, Светосавску награду и повељу Фонда "Миодраг В. Матић".

Свечано смо дочекали нове ђаке, малене предшколце и прваке, али и испратили још једну генерацију малих и великих матураната. Свима желимо пуно среће, радости, осмеха и успеха!

Ишли смо на неколико излета, посетили бројне културне манифестације и учествовали у различитим спортским, забавним и културно-уметничким догађајима.

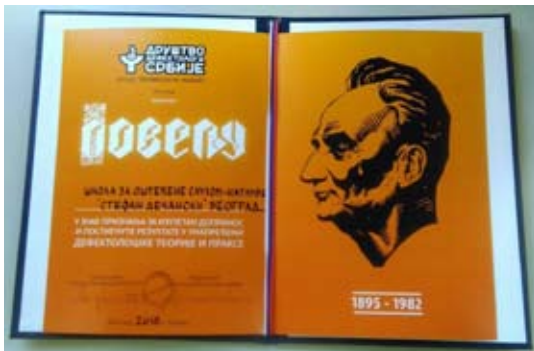
Наши креативни наставници и студенти ФАСПЕР-а реализовали су прегршт угледних и огледних часова, а посетили су нас и студенти Универзитета у Индијани (САД).

Наставници школе били су учесници и предавачи на бројним семинарима и конференцијама, као што су "Дани дефектолога", "Савремени трендови у лечењу и рехабилитацији глувоће и наглувости" и "Нове технологије у образовању".

Од 1. маја у школи се реализује пројекат Академије средњеевропских школа, у партнерству са ГО "Савски венац" и Удружењем тумача за лица оштећеног слуха Србије (УТЛОС). Кроз пројекат "Руке као гласови", желимо да научимо другаре, из редовних школа у нашем суседству, основама комуникације на српском знаковном језику.

Школа већ три године сарађује са једним америчким институтом за Глуве и наглуве особе. До сада су наши ђаци и наставници ишли на размену и похађали различите програме у Сједињеним Америчким Државама, а ове године, у току летњег распуста, ми ћемо први пут бити домаћини једног програма и угостити наше пријатеље из Америке.

Редакција

Нови основци

Као и сваког септембра, у нашу школу дошли су нови ђаци. Из љубави их зовемо ђаци прваци. Мали, уплашени, радознали, леви, жељни су новог знања и игре. Чврсто држе маме за руке, а оне их благо гурају од себе да полете у нов живот. Лазар, Анђела, Нађа, Никола, Микел и Лео су сад мала породица са новом адресом. Лепо су нас дочекали старији ђаци, припремили нам приредбу, а општина Савски венац нам је поклонила торбе и прибор.

Иако смо мали, трудили смо се током године и учествовали у "Поздраву јесени", школском маскенбалу, разним приредбама. Часове су са нама радили и студенти, учили су они нас и ми њих. Научили смо да читамо, пишемо, рачунамо, сазнали смо о разним животињама, биљкама. Драги моји прваци, иако је школска година прошла као трен, поносна сам на вас и радосна што сам ваша наставница.

Весна Костић

Песма за мале прваке

Дошао је тај дан
за наше прваке посебан.

Врата школе су широм отворена
за сва нова лица насмејана.

Прва слова, прве речи
брзо ћете савладати,
а математичке задатке
све од реда радити.

О другарству и да не говоримо,
јер пријатељства из школских дана
остају запамћена од давнашњих
дана.

Зато, срећан почетак!
Школа Стефан Дечански од данас,
нека вам буде друга мајка.

Волите је и чувајте
и видећете,
колико лепог и важног
можете да научите.

Срећно!

BSM

Нове генерације 5

Ево нас на крају прве праве школске године. Завршавамо први разред. Шта смо научили у овој години? Научили смо да се поштујемо, да се волимо, да се дружимо, да помажемо једни другима, да се обрадујемо и загрлимо наставнике који нас уче и са нама раде али и друге, да се искрено насмејемо

туђим шалама, да се радујемо сваком кораку, да нам се очи рашире од среће кад нешто добро урадимо и наглас кажемо "Јеее!". Научили смо и слова, бројеве, да пишемо, рачунамо, цртамо, бојимо и све смо бољи и бољи, из дана у дан. И бићемо још бољи. То смо ми 1/2: Мелиса, Виктор, Калина, Огњен и Џељадин.

Љиљана Каличанин

Нови средњошколци

1. септембар 2016. године. Још једна генерација средњошколаца, пуна очекивања, ступила је у наше школско двориште.

Нови ђаци су се определили за разна занимања. Неки ће постати фризери, књиговесци, пекари, столари, графички техничари, шивачи текстила, а неки тапетари или инсталатери грејања и климатизације.

Стара и нова лица су се помешала, видео се по неки стидљиви осмех, поздрављање и упознавање. Наша школа је за све њих широм отворила врата, а ми, њихови наставници, свима смо пожелели успешан и срећан почетак.

Разредне старешине

На крају осмог разреда

Дана, 30. маја 2017. године у 11.30 часова, звонило је за крај четвртог часа, али и за растанак са једном дивном генерацијом.

Одлазе "моји" осмаци.

Посматрам их како су млади, весели и лепо, пуни живота, нестрпљиви да закораче у будућност. Срце се стегло, сузе се скупиле што од туге, а што од поноса.

У почетку их је било пет девојчица (Ана, Анђела, Барбара, Бојана и Рамиза), затим нам се прикључила Делорија, па Тијана, али тек смо постали прави тим када су дошли дечаци Младен, Андреј и на крају Ненад.

Свако од њих је прича за себе

и свако је оставио свој печат у мојој души.

Свакодневно сам гледала њихово одрастање, несташлуке, патње, прва заљубљивања, одљубљивања. Пуно смо радили, учили, свађали се, смејали, делили тајне, разговарали и ишли на излете и у разне посете.

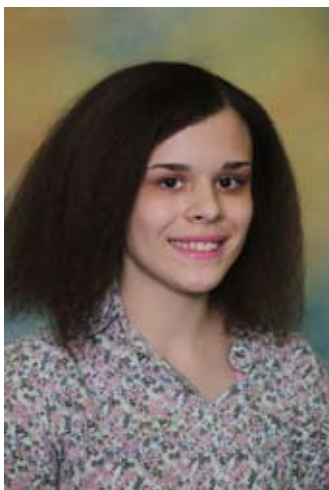
Освајали су разне награде и школу представљали на најбољи могући начин.

Желим Вам да останете ведри, пуни оптимизма, отвореног ума, да храбро корачате кроз средњу школу и пронађете прави пут до среће и успеха!

Воли Вас ваша наставница од петог до осмог разреда - Мери.

Ђак генерације

Ана Миловановић је ученица VIII/1 одељења, која је изабрана за овогодишњег ђака генерације.

Њено нежно и озбиљно лице нам открива да је то паметно дете, зрело, свесно својих врлина и мана.

Мирна и мила девојчица, омиљена у одељењу, лепо васпитана и културна. То је само део њених особина.

Одговорна за школу и школске обавезе, вредна, амбициозна, радознала са израженим континуитетом у раду и упорношћу.

Школовање је започела код нас још у предшколској групи, одлична је ученица и носилац Вукове диполме.

Све честитке Ани са жељом да остане тако успешна и вредна у даљем школовању!

Мери Божовић

II/3

Ове године, своје школовање завршава и један ученик другог разреда, Илија Миличић.

Илија је увек насмејан, најбољи познавалац домаће рок и поп музике. Обожава домаће серије и домаћу храну. Воли кошарку и воли да спава.

Ускоро ће постати израђивач рамова.

Милош Марјановић

III/1

Одељење III/1 чине четири ученице: Илић Доста, Маринковић Милица, Попов Видосава и Рамадан Валентина. Све су оне успешно усвојиле планирана теоријска знања и практичне вештине. Биле су изузетно добра генерација, како по учењу тако и по људским квалитетима.

Свој дан за памћење и радост због завршеног средњошколског стручног образовања, у свечаним хаљинама, матурско вече су прославили са својим наставницима, директорком, заменицом директора и матурантима из Ниша, Јагодине, Крагујевца и Котора.

Поносим се овим лепим девојкама и знам да ће бити успешне у својој професији.

Светлана Матовић

III/2

Наша школска породица има четири члана. Сви су складни, дружељубиви, насмејани, храбри и пуни наде и вере у будућност. Као млада стабла ослањају се један на другог, па је право задовољство било гледати како јачају, расту, постају зрелији и самосталнији... како постају јака и здрава шума стамених људи.

Недељковић Оливер је један од кандидата за ученика генерације, што много говори о њему. Порастао је у нашој школи и постао један од њених заштитних лица. Њега сви воле, колеге, другари и наравно девојчице. Са осмехом који плени и разоружава, достојно је представљао и себе и нашу школу на многобројним спортским такмичењима, у фолклорној и драмској секцији. Окирио се бројним спортским дипломама и одличјима, а на Републичком спортском такмичењу 2016. године, био је најбољи стрелац у фудбалу.

8 Матуранти

Сви га препознајемо као Светог Саву, кога је, испред драмске секције наше школе, успешно глу-мио свих ових година. Израстао је у стожер одељења, позитиван, интелигентан, вредан и најбољи друг. Привилегија је била бити у његовом друштву, гледати га како стасава и сигурним кораком, наоружан свим људским врлинама, корача у живот.

Николић Лука је прави мали човек. По годинама дечак, али по самопоуздању и социјалној интелигенцији већ одрастао. Прави Земунац, сналажљив, борбен, упоран и друг од пове-рења. Врхунски је фудбалер и много воли Црвену звезду, иде на све утакмице где оставља срце. Уз љубав према спорту, заједно са љубављу према аутомобилима, сазрео је у одличног аутолимара и један је од ретких ученика који одмах после школе почиње да ради. Од њега смо сви научили много о музици његове генерације, којом нас је редовно тренирао.

Цветковић Данило је наше прво право појачање. Дошао је из Ниша у наш велики град и наш разред у другој години. У почетку је био помало стидљив и несигуран али су га другари из одељења одмах прихватили и јако заволели. Данас је много самосталнији и одговорнији, никада не касни на часове тако да по њему навијамо сатове. Данило много воли музику, нарочито домаћи рок и поп осамдесетих, па нас је све њиме заразио. На прослави матуре био је један од највеселијих ученика и ми смо сви били јако поносни на њега - што је то наш Данило, Дача, чудо од дечака.

Попов Јовица је наш другар из питоме војвођанске равнице. Свакодневно је преваљивао велики пут да нам дође и заузме своје место. У почетку помало неприлагођен, постепено се уклапао у колектив и постајао је све насмејанији и опуштенији. На пракси је постао врхунски мајстор, самосталан, одлучан и вредан, прави аутолимар. Његов широк осмех и дечачка невиност га није напустила до последњег дана школе. Он не воли неправду и лоше реагује на грдњу и критике, мада је научио да призна грешку и да се покаје, а то је велики успех. Јовица много воли борилачке спортове и његов сан је да има велике мишиће, добра кола и да за сваки дан у недељи има по један качкет.

Александар Матић

III/3

Ово одељење чине три ученика који се школују за књиговесце. То су Кнежевић Предраг, Лазић Матеја и Стошић Стефан, три добра момка, која су на теоријској и практичној настави постигла резултате у складу са својим могућностима. Воле да иду на праксу, у штампарију "Космос".

Међусобно су постали добри другари, који брину и помажу једни другима.

Пеђа је наш ђак од малих ногу, пратили смо његово одрастање и напредовање једанаест година. Воли музику. На матурској вечери се лепо забављао и уживао.

Матеја је веран читалац школског часописа и увек пита када ће да изађе нови број. Воли спорт и музику, па зна пуно песама. Воли да путује и да иде са деком у Крушевац.

Стефан воли да пије кока колу и једе хамбургере. Воли спорт и чита новине. Хоби му је и гледање реклама, од којих многе зна напамет. Наш Стефи нам недостаје на заједничкој фотографији, па ево и једне фотографије са Сајма књига.

Драга децо, на крају вашег школовања остаје ми само да вам пожелим срећу. Воли вас ваша разредна.

Ива Урдаревић

IV/1

Од 1. септембра 2013. год. окупили су се у школском дворишту и кренули са својим одељењским старешином корацима који су их повели и сигурно довели до завршетка школовања у средњој школи. Четири године су брзо прошле. Воја, Огњен, Немања, Анђела и Вања су за то време поделили лепе тренутке, радост, смех, бриге, можда и по коју сузу. Било ми је, као њиховом одељењском старешини, задовољство да будем део њиховог сазревања, стасавања у зреле младе људе, различитих карактера и темперамента. Ко су они?

Ђорђевић Војислав – у нашој школи је од предшколског узраста. Израстао је у момка који је у одељењу био лидер, окићен одличним успесима у сваком разреду, медаљама са различитих такмичења, свим врлинама...

Његов ход је подсећао на пауна, а знате како је он поносан и леп.

10 Матуранти

Увек је у друштву **Јовановић Огњена**, са којим је делио школску клупу од првог разреда основне школе. За Огњена важи оно с ким си такав си: одличан ученик, добар друг, спортиста, омиљен у друштву... Желимо му да упише факултет и да буде успешан далеко од нас, као што је био с нама.

И **Николић Немања** има жељу да упише факултет, а ми се сви од срца надамо да ће му се та жеља и остварити и да ће своје одлично знање енглеског језика на најлепши начин искористити.

Степанчић Анђела је одлична ученица, која је у нашу школу дошла тихо, повучено. Анђела има велики дар за цртање и све што замисли најлепшим покретима преноси на парче папира и претвара у предивне ликове. Жели да се одмах запосли и да што пре примени своје знање.

Када је пролазила ходницима школе, двориштем, у учионици... **Фрлог Вања** је иза себе остављала траг лепоте, доброте, умилног смеха. Иако понекад тврдоглава, својим радом је постигла да буде носилац Вукове дипломе.

Памтићу ову генерацију по доброти, искрености, поштењу и поверењу које су ми указивали као њиховом одељењском старешини. Желим да будете срећни и успешни, задовољни животом. Корази који су вас увели у нашу школу, изводе вас из ње као добре младе људе.

“Срећно у даљем животу” – ваша Верица.

Војислав Ђорђевић – ђак генерације

Воја је одличан ученик. Током четворогодишњег школовања активно је учествовао у многим ваннаставним активностима. Успешно је представљао школу на различитим такмичењима и освојио бројне медаље, пехаре и награде. Ове године био је председник ученичког парламента. Био је члан драмске, ритмичко-фолклорне и спортске секције, а представљао је школу и у различитим пројектима, као што је ACES пројекат. Као учесник пројеката, прошле године је путовао у Македонију, БиХ и Америку. Због његове комплетне личности, добио је позив да дође поново у Америку на усавршавање.

Активно је учествовао и учествује у раду Градске организације глувих и члан је СДГ “Олимпија”.

Члан је извршног одбора удружења младих глувих Србије, потпредседник је омладинске секције организације глувих Београда. Као члан групе “Београдски пантомимичари”, драмске секције, учествовао је на многим фестивалима и у ТВ емисијама (у Зрењанину, Сава центру, Кичеву, манифестацији “Радост Европе”, Крагујевцу, Румунији).

Присуствовао је обуци о људским правима глувих лидера у Београду, у организацији Светске федерације глувих - 2015. и 2016. године.

Воја је добар друг и увек је помагао сваком ко је у невољи. На све ово кад додам и његов топао осмех, паметне очи, поносно држање, могу да кажем да је Воја пример за све.

Верица Станојевић

Матурско вече 2016/2017.

У животу време меримо важним догађајима, стидљивим почецима и срећним крајевима, а школске дане септембарским почетком и крајем у врелим јунским данима. И заиста, као да је време пожурило, као да се све убрзало и јесен је готово у трену постала пролеће.

Двадесетшести мај, матуранти и наши другари из нижих разреда заједно са драгим професорима седимо у дворишту наше школе и чекамо долазак гостију. Ове године нашој школи је припала част да будемо домаћини прославе матуре и организујемо матурско вече за ученике завршних разреда наше средње и основне школе, као и школа из Земуна, Ниша, Јагодине, Крагујевца, Котора (Црна Гора) и Битоља (Македонија). Око поднева су почели да пристижу први аутобуси и у њима наши драги пријатељи. Уз широке осмехе и срдачне загрљаје повели смо наше госте на ручак, а после обода посетили смо Храм Светог Саве. После овог мини излета испратили смо их до Хотела Србија где су били смештени. Ужурбаност око прављења фризуре, шминкања, одабира свечаних тоалета и облачења полако је заменила смиреност, грациозност и лепота дивне мајске вечери. Место сусрета је био плато испред Хотела Србија, 20 часова..., осмеси, руже, опојни мириси и сузе у очима поносних родитеља, бака и дека, браће и сестара. Нисмо могли да препознамо једни друге, сви су некако порасли за пар сати, уозбиљили се и постали људи. После фотографисања за успомену и размене комплимената на рачун изгледа кренули смо ка свечаној сали која се налази на осамнаестом спрату хотела.

Наша директорка је поздравила наше уважене госте, председника Скупштине општине Савски венац, представника Министарства рада, запошљавања и социјалне политике, председника Друштва дефектолога Србије, председника Заједнице школа са сметњама у развоју из Србије, као и директоре гостујућих школа са својим ђацима и нашим колегама њиховим професорима. И почело је вече за памћење. Уз дивну музику, предјело и сокове, сви смо се полако измешали... и више није било важно ко је из које школе, да ли су осмаци или средњошколци трећаци и четвртаци. Смењивали су се блокови народне и забавне музике, а пред крај вечери имали смо праву малу модну ревију. Једногласно смо изабрали мис (Вања Фрлог IV/1) и мистера матуре из Крагујевца, а најлепше су плесали наш Огњен Јовановић (IV/1) и девојчица из Ниша. У један сат после поноћи „завеса се спустила“ на ово чаробно и незаборавно вече и ми смо се полако разишли пуни прелепих утисака.

Ово дивно мајско вече остаће нам у вечном сећању, као празник лепоте, поплава искрених емоција и пријатељства за цео живот. Већ сутра креће борба за диплому, матурски и завршни испити... али то је већ друга прича, шлаг на овој нашој „школској торти“.

Александар Матић

На крају мог школовања

Приближава се крај мог школовања. Одбројавам дане, оно што ми се чинило да никада неће доћи куца ми на врата. Године су прошле и од малог дечака, који је са пет година дошао у ову школу као предшколац, постао сам одрасла особа пред којом је живот и многе одлуке.

И после толико година, још се сећам мог доласка у школу. Био сам јако мали, уплашен, чврсто сам стезао маму за руку, као да је никада нећу пустити. Око мене су били други мали дечаци и девојчице, који су реаговали слично као ја и наставница Мери Божовић. Тада нисам знао да ће она бити моја наставница десет година, две године у предшколском и осам година у основној школи. Дан за даном је пролазио, дружење и учење, леви тренутци и они нешто мање леви су се смењивали. Памтим рекреативне наставе, другарство, спортове које смо заједно играли, прве симпатије, љубави и строгоћу моје наставнице Мери. У почетку то ми је уливало страх, а касније сам схватио да је то било добро, да ме је водила правим путем и зато сам јој веома захвалан. Десет година је брзо прошло. Моја школа је била моја друга кућа. Осећао сам се сигурно, око мене су били људи који су ме храбрили, помагали ми, били моји пријатељи. Ту су били и моји другови, који су заједно са мном расли и одрастали, пуно су ми значили.

Онда су дошле нове одлуке. Средња школа, нова питања, нове дилеме. Шта упиштаи? Да ли неки занат или графички смер, четворогодишње школовање? Одлучио сам се за погонског техничара графичке дораде и мислим да нисам погрешио. Опет су око мене били познати људи, наставница Верица - моја разредна, Огњен - мој друг из основне школе, позната средина, драги људи, сигурност. Брзо су прошле и ове четири године. Било је пуно тренутака за памћење, екскурзије, спортска такмичења, награде, пехари...То је био најлепши период мог живота.

Сада завршавам средњу школу и крећем у живот својим корацима. Од живота желим пуно, иако то увек не признајем. Желим да идем путем који је направљен само за мене. Да досегнем даљине, да путујем, упознам друге људе, државе, културе. Да будем слободан, да за мене не постоје границе. Желим да будем срећан, да су уз мене људи које волим, да корачам усправан, да будем испуњен и задовољан. У мени има снаге и истрајности, јер мој живот је само мој и од мене све зависи.

Војислав Ђорђевић IV/1 С.Ш.

На почетку прве године смо се упознали, а онда смо почели да се дружимо и забављамо заједно.

У мом разреду смо Воја, Огњен, Анђела и ја. Ми смо добри ђаци. Не правимо никакве проблеме. Нас четворо се лепо дружимо, смејемо и забављамо. Ми смо постали као браћа и сестре. Пазимо, волимо, чувамо и кад треба бранимо једни друге. Путовали смо свуда заједно и уживали. Када завршимо школу нећемо заборавити једни друге. Виђаћемо се редовно.

Нећемо заборавити ни наше наставнике. Сви су наставници добри, разумеју нас и поштују, помажу нам када нам је помоћ потребна и стрпљиво понове ако нешто не разумемо. Они су нас учили да би знали, били паметни...

Ми се сад спремамо за матуру, завршни испит који ће трајати три дана. После тога, добићемо дипломе. На крају школске године ће нам бити жао, јер се више нећемо виђати сваки дан у школи, као до сада.

Наша разредна је много добра, често нам помаже. Она ће нас и даље волети, неће нас заборавити. Али, она ће имати нове прваке... Редовно ћемо је посећивати, као и нашу школу.

Вања Фрлог IV/1 С.Ш.

Додиром и покретом упознајмо свет

Додиром и покретом
упознајмо свет

МАРТ 2017.

ШКОЛСКИ ХОЛ

ИЗЛОЖБА УЧЕНИКА

Школа за посебне слухом - наслућу „Стефан Дечански“

Опремање специјализоване учионице и Монтезори кабинета
поддржала је компанија НИС у оквиру програма друштвено
одговорног пословања „Заједници заједно“

НИС СВЕДЕРНОСТ
НА ДЕТУ

У школи је, у току ове школске године, реализован пројекат “Додиром и покретом упознајмо свет”, који је подржала компанија НИС, у оквиру програма друштвено одговорног пословања “Заједници заједно”.

Током реализације пројекта у школи је завршено опремање блока просторија за сензомоторну интеграцију и психомоторну реедукацију и Монтезори вртића.

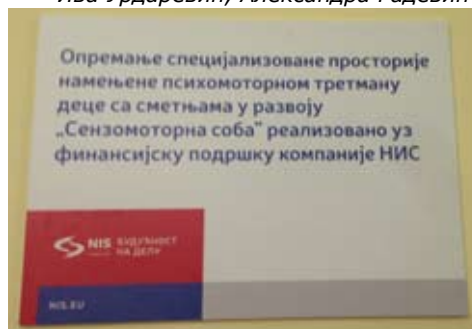
Током месеца марта отворена је изложба ликовних радова ученика основне школе, која и даље краси улазни хол школе, пошто је изазвала велико интересовање деце, наставника, родитеља, сарадника и посетилаца наше установе.

Дана 16. марта 2017. године угостили смо другаре из Студија за децу “Змај” и њихове васпитаче. За најмлађе је организована радионица са Монтезори дидактичким материјалима и активност у сензомоторној учионици. Деца су се играла, учила и испробавала справе и уређаје за стимулацију различитих чула. Васпитачи су ову радионицу искористили да разговарају са стручњацима из наше школе и сазнају више о примени Монтезори дидактичких материјала за стимулацију оптималног развоја деце и значају добре сензомоторне интеграције. Дана 23. маја, школу су посетили представници компаније НИС и поставили таблу са обавештењем да су подржали и помогли реализацију овог значајног пројекта у школи.

Свечано отварање новоопремљених просторија планирано је за почетак наредне школске године. Од срца се захваљујемо компанији НИС!

Ива Урдаревић, Александра Радевић

Једнодневни излет у Тополу

Окупили смо се испред школе и у осам сати кренули према Опленцу.

За све нас ангажована су два већа аутобуса. Аутобуси су били нови и удобни, а возња је протекла у најбољем реду. Убрзо смо стигли на Опленац. Наши водичи су нас повели према Храму Светог Ђорђа и Маузолеју династије Карађорђевић, који је подигнут на самом врху стеновитог брда Опленац. У Храму нас је сачекао кустос који нам је испричао историјске податке о храму, али и о династији Карађорђевић.

Затим смо посетили "Петрову кућу" која је претворена у музеј у коме се могу видети разни предмети и заставе са обележјима тадашње државе. Шетњу смо наставили према виноградарским засадима. Прелепа природа око нас, храстова шума, чист ваздух и очаравајуће јесење боје, учинили су да заборавимо на облачно и хладно време.

Убрзо смо видели и посетили лепу зграду, подигнуту у стилу старе српске куће. То је била Виноградарева кућа, саграђена 1911. године као Задужбина Краља Петра Првог. Данас се у Виноградаревој кући налази стална поставка "Легат Николе Граовца".

После овакве шетње и пуно историјских података, дошло је време за одмор и ручак. Угрејали смо се, одморили и лепо ручали у хотелу Опленац, који се налази на самом брду. Хотел је модеран и ми смо уживали у лепом амбијенту и пригодном ручку.

Затим смо наставили пут ка Карађорђевом граду. Саградио га је Карађорђе Петровић, вођа Првог српског устанка, као први владар обновљене Србије. У конаку смо видели изложбу личних предмета Војводе и оружје из Првог српског устанка.

Пут смо наставили ка Аранђеловцу, где смо се мало шетали по предивном парку и уживали у јесењем дану.

Полако смо кренули назад према Београду.

Ученици су били расположени, пуни утисака и задовољни.

Мери Божовић

Једнодневни излет

Бојчинска шума, манастир Фенек Авалски торањ

12. маја 2017. ученици вртића, предшколског и основне школе су дан провели у Бојчинској шуми на једнодневном излету. Током овог излета ученици су посетили и манастир Фенек, који нам је већ познато одредиште. Са наставником веронауке смо га посећивали неколико пута. Бојчинска шума је богата споменицима из народноослободилачког рата које смо обишли са ученицима. Поред обиласка партизанских бунгалова, ученике је највише обрадовало рекреативно јахање. Дан су провели играјући се у шуми, са другарима и уживајући у природи. За ученике средње школе, излет је организован на Авалу. Током излета ученици су посетили Авалски торањ и споменик Незнаном јунаку. Део дана су провели уживајући у шетњи у природи Авале.

Александра Радевић

Утисци са излета на Авалу

Сва деца воле путовања и излете. Разредна нас је обавестила да у четвртак идемо на излет на Авалу. Ја сам се радовала што ћу ићи на излет са мојим друговима и другарицама. Моје другарице и ја спремиле смо сокове, грицкалице и сендвиче. Толико смо тога напаковале, као да идемо негде на три дана. Дан је био сунчан и леп. Аутобус је дошао испред школе. У аутобусу смо се одлично забављали, ништа нам није сметало. Обишли смо споменик Незнаном јунаку, а затим отишли на Авалски торањ. Лифт нас је одвезао до врха торња. Са врха се пружао предиван поглед на Београд и околину. Видела сам зелена поља и град у даљини, као из авиона. Може да се каже – Београд на длану. Када смо сишли са торња много смо шетали. Дечаци су играли фудбал, а девојчице навијале. Авала је пуна зеленила и дрвећа. Отишли смо до једног ресторана где смо седели и разговарали. Око три сата је аутобус дошао по нас. Било нам је жао што се излет брзо завршио. Мислим да ћу поново ићи на Авалу, јер ми се много свидело.

Јована Маџић, I/5 С.Ш.

Утисци са излета

Био сам први пут на Авали.

Требало нам је доста времена да стигнемо на Авалу, отприлике сат или сат и по. Пут је био јако кривудава. Када смо изашли из аутобуса, одушевили смо се природом и торњем. Прво што смо посетили био је споменик „Незнаном јунаку“. Онда смо се упутили ка Авалском торњу. На врх торња попели смо се лифтом, на 200 метара висине. Поглед је био прелеп. Видео се цео Београд као на длану, посматрали смо га двогледом и приказ је био заиста задивљујући. Сликали смо се и уживали. Када смо сишли са торња отишли смо у шетњу кроз предивну природу. Чак смо налетели и на једну змију, била је прилично мала, а онда је наишао ауто и прегазио је. Потом смо отишли да играмо фудбал. Затим смо се одмарали и шалили. Дошло је и време за полазак кући. Ушли смо у аутобус уморни и пуни лепих утисака, које смо успут препричавали.

Дејан Степановић III/4 С.Ш.

Поздрав јесени

Карневал "Поздрав јесени" је у школи одржан 25. октобра. Јесенко и Јесенка су нас подсетили када почиње ово годишње доба и који су плодови јесени, које су јесење боје и како природа изгледа кад је јесен, а ученици првих разреда и другог разреда су нас изненадили костимима које су пажљиво припремили наставнице и родитељи. Поред креативних костима, ученици су припремили и рецитације.

Александра Радевић

Кад пролеће дође, све на боље пође

"Кад пролеће дође, све на боље пође" је угледни час који је одржан у част пролећу, 16. маја 2017. године. Уз тактове песме Миње Суботе "Пролеће" плесали смо у школском дворишту. Ово годишње доба је у наше двориште скупило на једном месту све значајне веснике пролећа. Прво нам се обратило цвеће: бела рада, висабаба, лала и љубичица. Затим смо неко време провели са бубамаром, пчелом и лептирима. А онда нас је пролећно сунце натерало да се упознамо са олисталим и процветалим дрвећем, ластвама и родом. Методом разговора ученици су сугестијама усмеравањем на промишљања о годишњем добу, а час се завршио игром и плесом у школском дворишту.

Ученици су у част пролећу израдили и пролећне паное. У креирању маски учествовали су родитељи, а целу нашу представу погледали су родитељи, гости и остали ученици старијих разреда и наставници.

Александра Радевић

Школска слава "Свети Сава"

Сваког 27. јануара просторије школе постану посебно место за све: ђаке, родитеље, наставнике и запослене у школи, пензионере, сараднике и пријатеље школе. Сви су наши драги гости на прослави школске славе "Свети Сава".

Домаћица овогодишње славе била је колегиница Мери Божовић са својим одељењем осмог разреда. За присутне су припремили погачу и славско жито.

Ученици драмске, фолклорне и ликовне секције су за све присутне извели приредбу на тему живота Светог Саве. Чињеница да је представа и целокупан програм сваке године све бољи, говори колико се сви заједно трудимо да укажемо на потенцијале ученика и значај уметности у њиховом образовању.

Почаствовани смо тиме што је гост овогодишње прославе био министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Александар Вулин, који је, овом приликом, обишао школу и упознао се са нашим радом.

Пред прославу обрадовала нас је вест да је наша установа добитник Светосавске награде, највећег признања за рад у области образовања и васпитања, коју додељује Министарство просвете науке и технолошког

развоја. Министар просвете, науке и технолошког развоја, Младен Шарчевић, на свечаној церемонији уручио је награду директорки наше школе Лепосави Петровић.

Ова награда је потврда добре традиције, квалитетног рада и подршке коју пружамо особама са инвалидитетом, њиховим породицама и локалној заједници.

Александра Радевић, Ива Урдаревић

Били смо у зоолошком врту

Група мала, али одабрана. Ученици I/4 са асистентима и одељењским старешином кренули су на Калемегдан. Време је било променљиво и већ у тролејбусу чула се потмула грмљавина. Ипак смо отишли до Малог Калемегдана, сели да се одморимо, мало се окрепимо и видимо шта ћемо даље. Синило је и сунце и по договору упутили смо се у зоо врт. Нисмо најавили посету, али љубазна жена на каси када је видела групу, пустила нас је да уђемо. Прво смо видели разне птице, деца су неке препознала, или читала како се зову. Путоказ нас је усмерио са једне стране према кенгурима, а са друге према козицама. Затим смо видели срне, јелене, бизоне, дошли до крокодила, видели фоке, ракуне. На путу према кавезима са мајмунима, видели смо белог вука, а онда ушли да видимо мајмуне. На жалост време нас није послужило. Почела је да пада киша, прво слабо, а онда све јаче. Чекали смо испод надстрешнице да престане, али је киша све више падала. Покушали смо да наставимо обилазак, отишли до дечијег ЗОО врта, али се киша поново појачала и зато смо сели у кафић, да сачекамо лепше време. Поручили смо сокове, кафу, деца су јела своје ужине, сликали се и било нам је лепо. Када је киша почела да јењава, већ је било време за повратак. Могли смо само да видимо белог лава и лавицу, да се сликамо код слона и наша посета је морала да буде готова. Нисмо видели све животиње, падала је киша, али смо се ипак лепо провели. Деца су била заинтересована, упознали су се са разним животињама и пожелели да поново дођемо, што ћемо и урадити.

ВСМ

Један школски час у природи

Освануо је леп, сунчан дан. Иако је фебруар месец, изгледало је као да нам је већ дошло пролеће. Ученици I/4 одељења, са својом разредном и асистентима, провели су један школски час у природи. Прво смо отишли у парк, где се налази метеорлошка станица. Ученицима је било интересно да осете струјање ветрова и виде како се то показује на инструментима станице. Сликали смо се за успомену, а затим прешли у Карађорђевог парк. Испред споменика Карађорђу имали смо час историје, а онда смо отишли на игралиште где су ученици појели своје ужине, љуљали се, клацкали и умивали на сунцу. Прошетали смо парком, а на крају смо ушли у Храм Светог Саве и упалили свеће. Деца су се лепо понашала а на њиховим лицима се видела срећа и испуњеност. Полако смо се вратили у школу, задовољни што је све прошло у најбољем реду и што смо се лепо провели.

ВСМ

Дан изазова спортски дан у школи

У организацији асоцијације "Спорт за све", 30. маја 2017. године ученици школе, наставници и присутни родитељи су учествовали у спортској активности "Дан изазова". Ова активност је усмерена ка подизању свести о значају физичке активности за здравље.

У десет часова испред школе су се радиле статичке вежбе истезања. Вежбали су сви, од најмлађих до најстаријих, а демонстратори вежби били су ученици средње школе, који већ годинама тренирају разне спортове и освајају медаље и трофеје.

Александра Радевић

Радионице знаковног језика

У понедељак, 28.11.2016. године, започет је циклус радионица знаковног језика за родитеље. Радионице води Милана Маринковић, чији син похађа први разред, а која је и сама бивша ученица наше школе.

У оквиру овог циклуса, обрађивали су се појмови и термини из области породице, рада, образовања, занимања, здравља, конвенционалне фразе, храна, јело, пиће, као и многе друге категорије појмова. Знање и разумевање знаковног језика, омогућава породицама да разумеју потребе своје деце. Истраживања су показала да знање знаковног језика помаже развоју говора и чини комуникацију свеобухватнијом. На ове часове добродошли су сви који желе да заједно учимо и откривамо шта нам деца поручују.

Дођите да заједно знакујемо!

Александра Радевић

Вршњачко и електронско насиље и злоупотреба деце на интернету

Првог децембра прошле године, у школи је одржано предавање на тему "Вршњачко насиље, електронско насиље и злоупотреба деце на интернету". Ово предавање су одржали Марија Станковић и Станко Вијановић из Управе криминалистичке полиције, који су на врло сликовит начин објаснили ученицима тему предавања. Кроз примере из свакодневног живота, ученици

су могли да чују корисне савете како да се заштите од насиља, правилно користе друштвене мреже и шта да раде у случају да су жртве или сведоци насиља. Предавању, које је преведено на знаковни језик, присуствовали су ученици старијих разреда основне школе и средњошколци.

Александра Радевић

Представа у Дадову

Ученици основне школе, од петог до осмог разреда, су 26.септембра 2016.године, у оквиру обележавања Дана европске баштине, посетили "Дадов" и погледали представу "Девојчица са шибицама".

Представа је прилагођена и доступна слепим и слабовидим и глувим и наглувим особама.

Александра Радевић

Донација Амбасаде УАЕ

Амбасадор Уједињених Арапских Емирата, Дзума Рашид ел Дахери, је током ове школске године, из Фондације шеика Халифе бин Заједа ел Нахјана донирао део опреме за специјализовану сензомоторну учионицу. Дана 10. новембра 2016. године, у школи је организована свечана примопредаја донираних средстава. Ученици су имали прилику да се упознају са амбасадором и да кратким рецитацијама поздраве нашег великодушност добротинитеља.

Ова учионица је опремљена неопходним средствима за подстицање сензорног и моторног развоја. У оквиру учионице се налазе разне љуљашке, базен са лоптицама, алипинистички зид, вибрациона фотеља, тунел.

У овом простору се реализује програм сензомоторне интеграције. За најмлађе ученике који су обухваћени програмом Ране интервенције, обезбеђене су активности које вештруко доприносе целокупном развоју, са посебним акцентом на развој говора и језика.

Александра Радевић

Школски атријум

Дана 23. септембра 2016. године, у школском простору организована је акција "Осликавање школског атријума". Ову акцију подржали су наши дугогодишњи сарадници из Агрикол банке.

Представници Агрикол банке су са ученицима из основне и средње школе и наставницима осликавали сцене из далеких делова Африке, током целог дана. Посетите наш атријум, где вас очекује узбудљиви фотосафари.

Александра Радевић

Уметност у сазвежђу

У Музеју примењене уметности у Београду, у октобру 2016. године, организована је изложба 51. Дечјег октобарског салона на задату тему “Уметност у сазвежђу”, посвећена свемиру, планетама, небеским телима, очувању планете Земље. И посебно, Алберту Ајнштајну.

На конкурс је пристигло више од 1 500 радова из читаве Србије. Жири је имао тежак задатак да одабере 240, који су изложени у музеју. Још теже је било одредити се за најбоље, јер су сви изложени радови били маштовити, поучни, фантастични и мајсторски израђени. Међу њима, изложен је и групни рад шест наших ученика: Селме Хаџић, Мире Алилковић, Бранислава Живановића, Михајла Кузмановића, Бориса Николића и Ненада Ђорђевића. Рад је у облику инсталације, под називом “У Сунчевом систему” и представља планете и Сунце. Изложен је на почасном месту у Салону, што је наше младе уметнике

посебно обрадовало. Са својом наставницом ликовног образовања посетили су изложбу и били видно усхићени читавом селекцијом радова свих других ученика. Прелепи, инспиративни и поучни радови учинили су да напусте Октобарски салон пуни лепих утисака.

Ксенија Тодоровић

Дечја недеља “Нећу да бригам, хоћу да се играм!”

У СРЦ “Пионирски град”, 7. октобра 2016. године, одржан је Фестивал дечијег стваралаштва, у оквиру Дечије недеље са темом “Нећу да бригам, хоћу да се играм!”, у организацији Пријатеља деце Београда, Скупштине града и Министарства за рад, запошљавање и социјална питања. Водитељ програма, Миња Субота, отворио је фестивал познатом песмом “Деца су украс света”. Читав програм фестивала имао је за циљ да прикаже да учење није само тежак напор, већ да креативни облици образовања поспешују вољу и енергију за рад. Игра је такође неопходан креативни метод у модерном процесу образовања и учења. Право на игру је једно од основних права деце, које подстиче њихов правилан психички развој.

Поред драмских, музичких и плесних тачки, садржај фестивала чинили су одабрани ликовни радови београдских ученика, аутори најуспешнијих радова су награђени. Међу њима је и рад ученице осмог разреда наше школе, Анђеле Радосављевић. Поред дипломе, она је као награду добила књигу Иве Андрића "Изабране приповетке".

Ксенија Тодоровић

Шума дише, природа прича

У ЈП "Србијашуме", 8. децембра 2016. године, отворена је изложба ликовних радова ученика основних школа из Србије, на тему едукативног карактера "Шума дише, природа прича". На истој свечаности уприличена је додела награда за најбоље радове фото и ликовног конкурса.

На почетку, пре отварања изложбе ученици основних школа из Београда, одевени у живописне костиме који су дочарали шумски свет, извели су представу са певањем, игром, драмским текстовима и рецитацијама. Смисао представе је био да се покаже значај очувања природе и шума - посебно за здрав еколошки живот људи на планети.

Наши ученици су својим приложеним радовима постигли велики успех.

Међу многобројним изложеним ликовним радовима ученика из читаве Србије, рад ученика шестог разреда, Николе Васића, освојио је прву награду. Награђена су још два рада наших ученика: Кристине Анђелковић (6. разред) и Младена Радомировића (8. разред). Њихови радови су публиковани у стоном календару ЈП "Србијашуме", за 2017. годину.

Младен и Кристина су као награду добили лепе поклоне, а Никола као апсолутни победник и освајач првог места добио је као награду викенд за две особе на Копаонику, у дивном хотелу ЈП "Србијашуме".

Ксенија Тодоровић

Васкршње ликовне радости деце Београда

Изложени рад
Сузанае Мркоњић

У ДКЦ "Мајдан" 10. априла одржана је изложба најлепших цртежа и осликаних јаја посвећених Ускрсу. Учесће су узели ученици свих основних школа са територије општине Савски Венац. Наши ученици су, такође учествовали на овој манифестацији, а међу награђеним, нашли су се радови Сузанае Мркоњић, Петре Вучковић, Михајла Кузмановића и Бориса Николића.

Два ликовна рада наших ученика (Сузанае Мркоњић и Бориса Николића) одабрани су за градску изложбу и изложени у фоајеу Православног богословског факултета.

Награђени рад
Бориса Николића

Дана 16. априла, на велики Ускршњи празник, наш ученик Борис Николић је добио награду – диплому Пријатеља деце Београда.

Ксенија Тодоровић

Две манифестације ликовног стваралаштва деце и младих са сметњама у развоју

Овог пролећа, наши ученици су изложили своје радове на две лепе традиционалне ликовне манифестације младих са сметњама у развоју.

На првој, коју сваке године организује Друштво дефектолога Београда у Педагошком музеју, изложили су прелепе осликане цртеже, керамичке предмете и предмете примењеног стваралаштва (ручне израде).

Успех је потврђен дипломом за освојено четврто место.

По лепом пролећном дану, 19. маја, на Калемегдану, одржан је јавни час цртања. Наше вредне расположене ученице: Кристина Анђелковић, Петра Вучковић, Сабина Бордициуц и Анђела Радосављевић, осликале су кредама у живописним бојама весели мотив са темом "Срце за Београд" и освојиле треће место за најлепши цртеж.

Ксенија Тодоровић

Београдска мумија

Ученици средње школе посетили су изложбу староегипатске културе Народног музеја у Београду, која се чува у Археолошкој збирци Филозофског факултета. Том приликом, видели су староегипатску археолошку колекцију и једину мумију у Србији. Београд је, један од ретких градова у региону, који уз Загреб и Љубљану, у свом поседу има праву староегипатску мумију.

А прича о „Београдској мумији“ је стварно занимљива...

У Старом Египту је био обичај да се мумифицирају важне личности у друштву, да би се тако сачувала њихова душа, јер се тада веровало да душа не може да преживи без тела. У претходном животу, оном стварном, свештеник по имену Несмин провео је животни век служећи у Храму бога Мина, староегипатског бога плодности. Сматра се да је свештеник Несмин живео од 350 до 300 године пре нове ере, па је тако старост београдске мумије процењена на око 2300 година.

Несминова душа је, према тамошњим веровањима, живела у Египту, све до 1888. године, када је, један адвокат из Мокрина, Хаџи Павле Риђички, пошао на пут око света, па тако стигао и у чувени египатски музеј у Луксору, где је купио мумију „не за себе, већ за српски народ“. Мумија је после вишемесечног путовања стигла у Београд и поклоњена Народном музеју.

Београдска мумија спада међу 20 јединствених у свету, јер је код ње пронађен свитак папируса, који представља јединствену „Књигу мртвих“. Овај значајан експонат, који нам дочарава услове у којима се одвијао живот у древном Египту, изложен је у специјалној витрини и доступан посетиоцима.

Ива Урдаревић

Утисци са изложбе „Београдска мумија“

Мумија је остатак леша, сачуван посебном техником која се зове мумифицирање. Техника мумифицирања била је популарна у Старом Египту. Користила се за сахрањивање фараона и других важних личности. Један српски адвокат, Хаџи Павле Риђички, током свог путовања по свету, у Египту је купио мумију и поклатио је Народном музеју у Београду. Рекао да мумију не купује за себе, већ за српски народ. Богати људи који помажу културу, уметност и науку се зову мецене. Иако је веома стара, београдска мумија је добро очувана, јер се налази у специјалној витрини. На изложби смо видели и један саркофаг - у ствари, ковчег у коме су се чувале мумије, као и различите предмете и накит из древног Египта.

Мени се ова изложба много допала и волела бих поново да одем да је видим.

Марија Игњатић I/5 С.Ш.

Додир стакла

У Музеју примењених уметности посетили смо изложбу “Додир стакла”, коју су организовале амбасаде Данске, Шведске, Финске и Норвешке, са жељом да промовишу нордијско стакло, дизајнере и произвођаче, као и међусобну сарадњу у уметничком стваралаштву. Ауторка изложбе је Лада Ратковић Буковчан, музејска саветница Музеја Мимара из Загребa.

Изложбену поставку чини 80 предмета насталих у 13 познатих стаклара и студија, који су већину својих дела остварили кроз сарадњу са врхунским уметницима, архитектама и дизајнерима. Њихова производња је плод вештине и знања мајстора стакла. Многи уметници сами израђују своја дела, па своју идеју прате од самог почетка до завршног тренутка, утискујући у стаклену мембрану предмета и своју замисао и свој дах, што смо могли да видимо и у приказаном документарном филму. Нека дела, иако осмишљена пре неколико деценија и данас се израђују, док су нека од приказаних дела настала пре само неколико година, између 2010. и 2014. године.

Ива Урдаревић

Уметници академици из колекције Павла Бељанског

У Дому војске Србије, посетили смо изложбу “Уметници, академици САНУ из колекције Павла Бељанског”.

Павле Бељански (1895–1965) је био српски дипломата и колекционар. Готово целог живота скупљао је уметничка дела. У једном кратком периоду бавио се скупљањем дела страних мајстора, да би се 1923. године посветио скупљању дела српских уметника. Данас, његова спомен збирка има 185 дела и укључује радове 37 аутора. Ова збирка слика, скулптура и таписерија, представља најзначајнија дела српске уметности од почетка до седме деценије двадесетог века.

Поставку чине радови 16 уметника, академика Српске академије наука и уметности, међу којима су: Стојан Аралица, Недељко Гвозденовић, Петар Лубарда, Милан Коњовић, Пеђа Милосављевић, Љубица Цуца Сокић... Њихов уметнички ангажман обележио је српску уметност од краја Првог светског рата, током наредних пола века, а одјеци њиховог стваралаштва и даље трају. Ови уметници су имали значајне улоге и у оснивању уметничких академија, бавили се књижевним радом и непрекидно су били присутни на нашој и светској ликовној сцени.

Изложба у Медија центру “Одбрана” Дома војске Србије је један од догађаја којим се, током 2017. године, обележава шест деценија од како је дародавац Павле Бељански потписивањем Уговора о поклону правно основао своју Спомен збирку.

Ива Урдаревић

Изложба Пикасових дела у Београду

Ученици средње школе посетили су изложбу дела чувеног шпанског уметника Пабла Пикаса у Кући легата у Београду. На овој изложби представљено је 84 графика, које су настале у периоду између 1930. и 1937. године, по наруџбини и уз подстицај париског галеристе и трговца уметнинама Амброаза Волара, Пикасовог блиског пријатеља. Волар је Пикасу предложио да од свих његових радова одаберу 100 комада који ће пренети у графичке технике.

Пикасо је направио око 400 графичких плоча, а Волар је изабрао 97 и њима прикључио 3 своја портрета, па је тако настала мапа од 100 листова. Волар је планирао да направи још једну мапу од 100 листова, али је погинуо у саобраћајној несрећи, 1939. године. Зато је прва серија ових радова представљена јавности и пуштена у продају са Пикасовим потписом тек 1950. године.

"Vollard Suite" обухвата 27 листова различитих мотива и 73 листа подељена у 5 тематских целина: "Љубавна битка", "Скулпторов атеље", "Рембрант", "Минотаур" и "Слепи Минотаур". Интересантно је да је митолошко створење – минотаура, Пикасо сматрао идеалном везом између човека и животиње и често га је користио као свој алтер его, односно своје "друго ја".

На изложби "Пикасо – избор дела из Vollard Suite" приказано је 80 од укупно 100 листова из Воларове колекције, 6 плаката, 3 литографије, 3 тањира и скиценблок. Неки радови откривају теме које су чест мотив у у Пикасовом ликовном стваралаштву, као што су: борбе бикова, циркуске теме, жене које се облаче... Пикасо је говорио да је "сликарство само други начин вођења дневника", па најприсутнију тему у овом циклусу представљају жене са којима је био у љубавној вези у

моменту стварања. Ова веза је очигледна на неколико радова, на којима су илустровани бурни и страсни односи, као и конфликти уметника са његовим партнеркама, о чему смо сазнали више из приче стручног водича. Посебно нам је била занимљива прича о вези чувеног сликара и југословенске фотографкиње Доре Мар, која је била његова љубавница и муза.

Изложба има првенствено образовни карактер и настала је са циљем да се публици приближи Пикасова уметност и свестраност у примени различитих техника и форми рада. Целокупном утиску доприноси и кратак документарни филм, који приказује Пикасов живот и дело.

Доброме је све добро

Овог пролећа, посетили смо два лепа манастира.

Прво смо посетили манастир Свете Петке у Срему. Природа је дивна. Видели смо многе пољопривредне културе, а највше житарица. Видели смо и разне становнике поља и роде. Плаво дивно небо, препуно сунца а ми раздрагани и расположени. Манастир велики, средњевекован. Иконе лепе, ликови светитеља благи и озбиљни. Целивали смо честицу моштију светитељке српског рода, толико поштоване и у чудима описиване, широм православног света, Свете Петке. У манастиру живе монаси. Они су наша браћа по вери, молитви, начину живота. Игуман нам је читао молитве за здравље.

Брат Николај је разговарао са нама и љубазно нас позвао у манастирску трпезарију. Ту је чисто, све уредно, жуте и сјајне клупе поред столова.

На столовима скромна али здрава и благословена трпеза. Сија се домаћи сок у бокалима, мирише домаћи мед, јабуке, кифле, шећер, бомбоне.

Запалили смо свеће, неко је клупио иконицу, неко крстић. После смо се играли у порти, на ливади. Неки су брали трешње, неки јурили мачку. Неки су дремали, а други уживали у миру и лепоти.

Посетили смо и манастир Ваведење, који се налази на Топчидерској звезди. У овом манастиру живе монахиње.

Мати Ефросинију смо нашли у хладу, поред цркве, како чита псалме Давидове. Око цркве је уређено, са пуно цвећа и упаљеним кандилима, гробовима монаха, монахиња.

Ту је и гроб владике Данила Крстића. Он је један од великих српских умова XX века. Веома добро је познавао смисао и живот речи и језика. Био је диван монах и јасно, лепо и истинито је упознавао слушаоце о узвишености и истинитости православља.

Када смо ушли у цркву видели смо фрескописце, високо горе на скелама, како исликавају ликове светитеља и празнике. Диван и тежак је њихов посао. Целивали смо иконе и кивот са моштима свештеномученика, епископа загребачког Доситеја. Он је у Другом светском рату стравично претучен у затвору, само зато што је био православни свештеник. Како су га све мучили, нећемо писати, туга је то велика. Од батина се никад није опоравио и умро је веома слаб, није могао више да говори, тешко се кретао.

Записали смо наша имена да нас помињу у молитви, на Светој Литургији. Старица монахиња нас је испратила нежним и брижним погледом и пожелела нам свако добро.

Попили смо укусни манастирски сок од вишања и угасили жеђ.

Умили смо се крај чесме, још једном закрестили и кренули назад у школу. Било је вруће и трчали смо за превозом, али доброме је све добро.

Парохијска црква

Наша парохијска црква је посвећена Вазнесењу Господњем. Вазнесење је и слава нашег Београда. На дан Вазнесења, из обе цркве крене величанствена литургија кроз главне београдске улице. Читају се молитве за спасење свих нас од животних мука и недаћа, ратова, глади, жеге, да нам Бог да мирне дане живота и радост.

Из Вазнесењске цркве, отац Драган долази у нашу школу, сече колач славски, на дан Светог Стефана Дечанског и Светог Саве, моли се Богу за нас и лепо беседи. Пре њега су нас у молитви помињали отац Милосав и прота Милан.

Када се спремимо постећи и пазећи добро на своје понашање, ми у шареном реду као покретна Божија башта, кренемо од наше школе до наше цркве. Идемо на причешће.

И тако један за другим, прилазимо Светој Чаши и из руке свештеника узимамо Свету Храну, причешћујемо се и сједињујемо са Живим Богом. Енергија и Сила Божија, коју зовемо благодат, даје нам снагу и јача нас да живимо, волимо и чинимо оно што је Богу угодно, јер по делима нашим познаће нас да ли смо Господњи.

Када се причестимо и узмемо нафору, ми као птичице из гнезда излећемо из наше цркве и хитамо у нашу школу да наставимо да се дружимо, учимо и радујемо.

Дијана Вуковић

Прича

Била једном два монаха који су пуних четрдесет година живели у истом манастиру а да се нису посвађали.

Једног дана први монах рекао је другом: "Не мислиш ли да би требало бар једном да се посвађамо?"

Овај други је узвратио: "Зашто да не? Око чега ћемо се посвађати?"

"Могли бисмо око овог хлеба", предложи први.

"У реду, свађајмо се око хлеба. Како се то ради?"

"Овако", рекао је први монах, "Овај хлеб је сада мој, шта ћеш сад?"

"Задржи га", рекао је други монах.

(Из Старечника)

Чаробно путовање

Дана 15. маја, у Установи културе "Влада Дивљан" одржана је инклузивна представа "Чаробно путовање", у којој су учествовали ученици II/5 одељења средње школе: Јована Лазић, Александра Лиздек и Ђорђе Голубовић. На представи је присуствовао велики број ученика и наставника из наше школе.

Марија Радовановић

Моја башта

Наша школа је већ дуги низ година научно – наставна база Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију.

Студенти ФАСПЕРА држе часове у нашој школи, а наставници школе су им ментори.

У склопу практичне наставе, студенти сур-долошког смера реализовали су практични час ликовне културе у првом разреду основне школе, а тема је била "Моја башта".

Весна Костић

Наш Београд

Смарт Колектив је у оквиру корпоративног волонтерског дана "Наш Београд" са ученицима и наставницима наше школе уредио део фасаде, школског парка и улаз школе.

Александра Радевић

Радионица у школи "Дрвоарт"

Ученици средње школе, са подручја рада шумарство и обрада дрвета, машинство и обрада метала, геодезија и грађевинарство, као и хемија, неметали и грађевинарство, посетили су изложбе у Дечијем културном центру Београда, и "Медиала некад и сад" у Галерији РТС-а. За наше ученике је у Техничкој школи "Дрвоарт" организована креативна радионица.

Гордана Јуришић

Продајне изложбе

Поводом Осмог марта - Међународног дана жена, традиционално смо учествовали на продајном базару радова ученика из школа са општине Савски венац. Продајна изложба је одржана у просторијама општине Савски венац.

Ученици су своје радове из наших школских радионица приказали и на Ускршњем базару, испред Храма Светог саве.

Сваке године је посећеност нашег штанда велика, а средства прикупљена на овај начин се користе за куповину материјала за израду нових употребних и украсних предмета.

Александра Радевић

Дан без аутомобила

Градска општина Савски венац је у оквиру Европске недеље мобилности реализовала акцију "Дан без аутомобила", у циљу скретања пажње јавности на безбедност у саобраћају и загађујуће материје из издувних гасова.

У четвртак, 22. септембра, ученици су у пратњи наставника учествовали у активностима "Радионица на зебри" и освојили награду у виду слагалице.

Александра Радевић

Студијска посета студената из САД-а

Студенти и професори престижног Индијана универзитета из САД-а, у оквиру програма Одељења за Соматопедију Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитета у Београду, који води професор Фадиљ Еминовић, посетили су нашу школу, у петак, 12. маја 2017. године. Директорка школе, Лепа Петровић, их је током разговора детаљније упознала са историјатом и радом школе, као и бројним активностима које се спровode у школи. Студенти и професори су отишли са предивним утисцима из школе, као и договором да школа успостави сарадњу са њиховим Универзитетом.

Драгица Лошић

Спортске вести

Као и сваке школске године, за ученике је организован велики број спортских дешавања и учествовања у многим такмичењима.

- 3. Међународне спортске игре особа са инвалидитетом Београд ОПЕН 2016, одржане су у периоду од 23-25. септембра 2016. године. На овом такмичењу учествовало је 600 особа из 20 земаља. У следећим дисциплинама су се такмичили наши ученици: атлетика, стони тенис, пливање и фудбал.

- Фонд за младе таленте је наградио следеће ученике: Теодору Баљак, Оливера Недељковића и Огњена Јовановића за постигнуте резултате на признатим републичким и међународним такмичењима.

- 02.12.2016. - Спортски савез особа са инвалидитетом Београда у сарадњи са Друштвом за спорт и рекреацију инвалида Звездара, организовао је спортску манифестацију поводом међународног дана особа са инвалидитетом у СЦ "Олимп" на Звездари.

- 14.12.2016. - Ученици школе су учествовали у градском такмичењу у пливању.

- 08.03.2017. - Традиционална манифестација Међународни дан жена сваке године окупља особе са инвалидитетом. Организатори такмичења су Спортски савез особа са инвалидитетом Београда и Друштво за спорт и рекреацију инвалида Звездара. Учесници су се опробали у више спортских дисциплина

- 28.04.2017. - Спортски савез особа са инвалидитетом Београда, организовао је Првенство Београда у атлетици. Ученици су се такмичили у дисциплинама трчање на 100 м, трчање на 400 м, бацање кугле и скок у даљ. На овом такмичењу је учествовало десет ученика и освојили су тринаест медаља.

- "Кад порастем бићу џокер" је турнир у кошарци 3 на 3, у којем су учествовали наши ученици, 13. маја 2017. године. Турнир је одржан у Хали спортова Нови Београд уз подршку Удружење "Градски Штаб" у партнерству са "Beobasket doo".

Славица Убовић, Дарко Ђорић

Наши извиђачи

Током школске године, извиђачи су учествовали у великом броју акција.

Прва акција у којој је учествовао ОИ "Стефан Дечански" била је Смотра полетараца Београда 2016., у Бео 300 врту, коју Савез извиђача Београда организује за своје најмлађе чланове. Ова смотра није такмичарског карактера. Укључене су биле различите активности, као што су: презентовање карактеристика јата, мој предводник у 300 огледалу – маскирање предводника, трагом животиње – активност у којој полетарци и пчелице препознају и прате трагове разних животиња које их воде до скривеног блага, цртање на необичан начин – без употребе руку, Кимова игра и учење песмице "Јутутунска јухахаха" Јована Јовановића Змаја.

Трагом ослободилаца Београда, 22. октобра 2016., храбро су марширали: Кузмановић Михајло, Рашиновић Силдиђана, Рашиновић Фатима, Врањешевећ Јована, Јовичевећ Ивана и Савић Катарина, са предводником Верицом Станојевић.

Наши извиђачи присуствовали су и десетој, јубиларној хуманитарно спортској манифестацији "Волим децу – играм за Звечанску" и догађају "Целовечерњи програм КУД-а Бранко Цветковић", који је, 30. октобра, организовао ОИ "Миодраг Миловановић Луне", уз подршку ГО Звездара, под мотом "Играјмо срцем на хуманитарном концерту за децу ометену у развоју".

Највеселији догађај, традиционална акција "Полетарчева новогодишња јелка" и ове године одржана је у свечаној сали наше школе. Граја полетараца је почела да одзвања школом још од раног јутра, да би им, после свечаног отварања акције, пажњу привукао мађионичар са својим триковима. Ређале су се игре, китила јелка. Каква би то Нова година била без Деда Мраза? Наравно да је и он дошао са пакетићима. Акцију је својим наступом улепшао дечији ансамбл КУД "Абрашевић" из Панчева, а

крај је, по традицији била додела захвалница и скромних поклона. У акцији је учествовало око 80 полетараца са својим предводницима, а међу њима су били и полетарци нашег одреда.

Јединствена манифестација у извиђачкој организацији, 25. Сајам колекционара, одржан је у недељу, 5. марта, у просторијама Хемијско – прехранбене школе. Циљ Сајма колекционара је да на једном месту окупи све заљубљенике у извиђачко колекционарство и да се прикаже шта све извиђачи сакупљају. Подстиче се усавршавање у области извиђачког колекционарства, врши се размена између колекционара, навикава на систематски рад и уредност, извиђачи се друже и доказују девизу: "Лепо је бити извиђач". Чланови нашег одреда изложили су своје колекције: термоса, значки, привезака, хербаријума и украса од сировина. На крају акције нашем одреду је додељена диплома за учешће на овом сајму и Златни знак Сајма колекционара, који се додељује за петнаестогодишњи успешан рад и допринос у унапређењу и развоју извиђачког колекционарства и Сајма колекционара. Златни знак Сајма колекционара може да буде додељен само једном.

У суботу, 1. априла, одржана је традиционална манифестација "Извиђач у Београду 2017", чија је тема ове године била Први српски устанак.

На овој акцији учествовали су млађе планике и млађи извиђачи.

*Верица Станојевић
Достана Лазић
Јасминка Петровић*

Такмичење из знања и вештина

Другог и трећег јуна 2017. године, у Нишу, у Основној школи "Бубањ", одржано је XXXVIII Републичко такмичење у знању и вештинама.

Учесће у овом такмичењу узели су ученици седмог разреда наше школе.

Селма Хаџић се такмичила из техничког образовања и географије, Ненад Ђорђевић из биологије, Бранислав Живановић из ликовног и Мира Алилковић из хемије.

Сви ученици су на овом такмичењу освојили прва места из области у којима су се такмичили, тако да је у укупном пласману Школа за оштећене слухом - наглуве "Стефан Дечански" била прва.

Захваљујемо се свим наставницима и управи школе, који су се несебично залагали и подржали ученике у остваривању оваквог пласмана.

Валерија Ђачић

Молекули љубавне страсти

Доц. др Милан Николић, професор Хемијског факултета у Београду нам је 27. октобра 2016. године, одржао предавање на тему "Молекули љубавне страсти".

Љубав је невероватно сложен конструкт различитих емоција и емоционалних стања, различитог значења за сваког појединца. Зато и не постоји опште прихваћена "дефиниција" љубави. Љубав и љубавна страст свакако је извор "најјачих сензација, емоција и страсти познатих човеку".

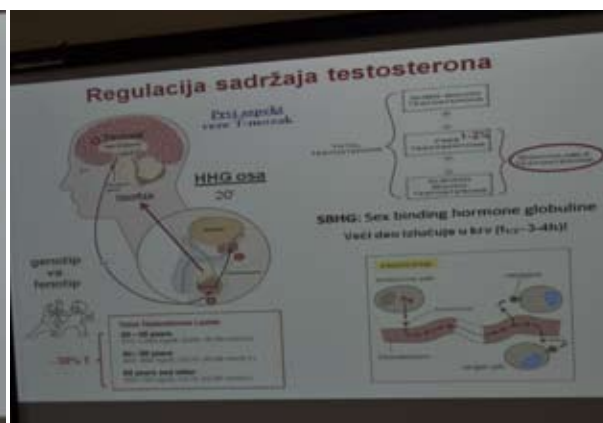
Сви знамо за различите врсте љубави.

Прве покушаје да се разуме природа љубави у западној филозофској традицији налазимо код Платона, у два Сократова дијалога. У "Федри", Сократ говори да је љубав "врста лудила", дата човеку као "дар од Бога". У "Симпозијуму", Сократ окупљену господу на свечаној вечери убеђује да је љубав "људска потреба".

Занимљиво, у старом веку нема много (медицинских) текстова на тему љубави. Хипократ је постулирао да су све болести последица поремећаја у мешању четири телесне течности: црне жучи, жуте жучи, крви и слузи. Називи за типове карактера и темперамента човека (меланхолик, колерик, сангвиник или флегматик) потичу од латинских назива ових телесних течности.

Гален претпоставља да када се човек заљуби долази до "неравнотеже између телесних сокова", док персијанац Ибн Сина, највећи лекар свог времена (XI век), пише да су симптоми љубавне болести "резултат неравнотеже изазване опсесијом према вољеној особи".

Тек је снажан развој биохемије, молекуларне биологије и физике, од средине XX века, омогућио разумевање сложених процеса функционисања мозга, бацајући потпуно ново светло и на физиологију љубави. Античко разумевање промена у телу заљубљених у основи одговара данашњем: романтична љубав јесте неодвојива човекова потреба, чији узрок јесте хемијска неравнотежа, и то у садржају сигналних молекула у појединим деловима мозга.

Симптоми "љубавне болести" су свима добро познати: знојење дланова, убрзано куцање срца, отежано дисање, деконцентрисаност, клечање колена, "лептирићи" у стомаку. Свеједно, ово осећање је предивно.

На хемијском нивоу, љубав подразумева скуп сложених биохемијских интеракција између различитих хемијских супстанци које у највећој мери настају у мозгу, где учествују у активности нервних ћелија. Иако се каже да због љубави "срце може да препукне", све у вези љубави почиње и завршава у мозгу.

Фаза заљубљености је најромантичнији део љубави, она коју Платон назива "лудилом". Иако заљубљене особе имају неуобичајено висок ниво неуротрасмитера фенилетиламина, норадреналина и епинефрина у мозгу, хемијски "лепак" који "цементира" романтичну љубав је допамин. Све ове супстанце, заузврат, подижу садржај тестостерона, продубљујући тако "праву љубав". На жалост, ова енергијом богата и "ошамућујућа" фаза љубави не траје дуже од две до четири године. Једноставно речено, мозак не би могао да на дуге стазе нормално функционише са тако високим садржајем стимулишућих супстанци, народски речено дошло би до "прегоревања". Овај временски оквир сасвим је довољан заљубљеном пару да добије потомство, а уколико је смањење у садржају допамина, фенилетиламина и норепинефрина праћено довољним повећањем нивоа окситоцина и вазопресина, развиће се стабилна и трајна веза између партнера и они ће остати заједно да подижу и васпитавају децу. Насупрот томе, страст ће се полако смањивати, с обзиром да се садржај тестостерона смањује са повећањем нивоа окситоцина и вазопресина. Иначе, либидо мушкараца достиже свој максимум у (каским) дведесетим годинама живота, од када постепено опада, због смањења синтезе тестостерона у тестисима.

У мајчинској љубави посебно су активни региони мозга богати у рецепторима за окситоцин.

Све наведене хемијске супстанце су типични сигнални молекули у организму човека. Оне које углавном делују локално, на пример фенилетиламин, допамин, норадреналин или серотонин, у синаптичкој пукотини између два неурона, називамо неуротрансмитерима, а оне са системским деловањем путем крви, као окситоцин и вазопресин, неурохормонима.

Милан Николић, Олгица Славковић

<u>1. Страст и пожуа</u>	<u>2. Заљубљеност</u>	<u>3. Права љубав</u>
↑ Тестостерон	↑ Фенилетиламин ↑ Допамин ↑ Норепинефрин ↓ Серотонин	↑ Вазопресин ↑ Окситоцин
↑ Либидо	↑ Опсесија ↑ Енергија ↓ Апетит	↑ Везивање ↑ Нежност
<u>Суб-кортикални региони</u> Лево репато једро Десни <i>globus pallidus</i>	<u>Суб-кортикални региони</u> Репато једро Вентрална тегментална зона Путамен	<u>Суб-кортикални региони</u> Средишња периакве-дуктална сива маса
<u>Кортикални региони</u> Десни инсуларни кортекс		<u>Кортикални региони</u> Латерални орбито-фронтални кортекс

Изложба слика и цртежа Владимира Магделинића

У простору Југословенске кинотеке, 5. и 6. новембра 2016. године, одржана је изложба слика и цртежа нашег колеге, академског сликара Владимира Магделинића, коју смо са задовољством посетили. Владимир Магделинић је студент докторских студија на Академији лепих уметности у Београду, у класи професора Владимира Величковића.

Влада, како га ми зовемо, ради као професор ликовног у нашој школи и омиљен је наставник, како међу ученицима, тако и међу колегама.

Славенка Јанковић

ACES – делуј локално

Крајем априла, обрадовала нас је вест да ћемо се поново дружити са нашим пријатељима из Академије средњеевропских школа (aces). На конкурс ове мреже, награђен је наш пројекат "Руке као гласови". Поносни смо што је наша школа једна од три школе из Србије које ће ове године реализовати своје пројекте.

Услови учешћа су донекле измењени у односу на претходне године. Мрежа је покренула иницијативу под мотом "делуј локално", са циљем да награђени пројекти допринесу позитивним променама у локалној заједници. Партнери на пројекту су нам ГО Савски венац и Удружење тумача за лица оштећеног слуха Србије (УТЛОСС).

Циљ пројекта "Руке као гласови" је да допринесе побољшању положаја глувих и наглувих особа у друштву и њиховој социјалној инклузији. Током пројекта, од маја до децембра, биће организоване радионице, на којима ће наши ђаци учити вршњаке из редовних школа у нашем окружењу, основама српског знаковног језика и комуникације са глувим особама, као и култури Глувих.

aces - act local is an initiative of

ERSTE Stiftung

coordinated by

in cooperation with

and associated with

Тибор Илић III/4 С.Ш.
Теодора Баљак III/4 С.Ш.
Дејан Степановић III/4 С.Ш.
Ива Урдаревић

Посета Међународном сајму образовања

Дана 10. марта 2017. године, посетили смо Међународни сајам образовања, који је ове године организован у хотелу Crowne Plaza у Београду. Овај сајам образовања већ 14 година помаже младима из Србије и региона у њиховом професионалном избору под слоганом "Шта уписујеш?". На једном месту ученици средњих школа, студенти и млади професионалци могу да се обавесте о програмима преко 100 факултета из Србије и иностранства, државних и приватних.

Они представљају своје основне и мастер програме, а амбасаде програме својих стипендија. Свечаном отварању присуствовали су представници просветних установа и представници медија. Почасни гост овогодишњег Edu fair -а била је Словенија, чије је образовање признато у области бизниса, примењених наука, инжењерства. Били су присутни факултети из 18 земаља света, организоване су бесплатне радионице из маркетинга, ИТ технологија, страних језика, представљени су новитети из дигиталног маркетинга - најпопуларнијег радног места 21. века... Препоручујемо да посета овом сајму буде део школске традиције.

Катарина Петровић

Презентација књиге "Школа и животне вештине адолесцената", Славице Чарапић

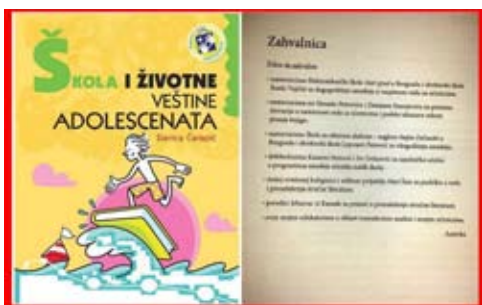
Дана 23. децембра 2016. године, наставници школе су присуствовали презентацији књиге дипл. педагога школе ЕТШ Стари град и сертифициваног трансакционог аналитичара, Славице Чарапић, вишегодишњег сарадника наше школе у интерним и међународним пројектима сарадње и вршњачке едукације. Ауторка је кроз своје радно искуство имала прилику да се суочи са изазовима различитих фаза у развоју деце - од предшколског, основношколског до средњошколског узраста.

"Радећи у средњој школи, свакодневно се сусрећем са изазовима и замкама одрастања адолесцената и тешкоћама наставника. У учионици, на месту на којем се укрштају путеви

адолесцената и наставника на пословима учења и одрастања, често је веома тешко и једнима и другима..."

У овој књизи, која је конципирана као приручник, родитељи и наставници ће пронаћи многе примере из праксе који им могу помоћи да постану чврст ослонац адолесцентима у савладавању животних вештина и освоје нове просторе личног раста и развоја.

Катарина Петровић

Посета кући краља Петра

Кућа у улици Васе Пелагића број 40, изграђена 1896. године, на 88 ари плаца, као виноградска кућа – летњиковац на Сењаку, била је власништво трговца Ђорђа Павловића. Пројектована је у неоренесансном стилу, са елементима барока.

Када се Петар Први Карађорђевић, након пет година, вратио из Првог светског рата, 1919. године, тражена је кућа у мирном крају Београда у којој би краљ живео. Одабрана је ова кућа у којој је краљ провео последње две године живота. У овој кући краљ Петар Први је преминуо.

Још 20-тих година прошог века покренута је иницијатива да се кућа на Сењаку, у којој је живео краљ Петар I Карађорђевић, прогласи за Музеј краља "Ослободиоца". Са том намером, кућа је од трговца Павловића откупљена 1924. године и додељена Министарству просвете. Потом је следило сређивање фасаде, оgrade око имања и подизање капије.

Једна од најлепших капија у Београду направљена је 1926. године. Израда капије поверена је мајстору - предузимачу Бранку Филиповићу, 17. марта 1926. године и одобрено је да се на капији подигне натпис "Музеј краља Петра I Ослободиоца". На натпису су биле и година рођења 1844, година када је ступио на престо 1903. и година смрти 1921. Слова су била од бакра, позлаћена, а форма је била из Мирослављевог јеванђаља. Израда слова поверена је грађевинско - лимарској радионици Божидара Косовића. Двадесетих година 20. века поручивана је од Уроша Предића и

Александра Дерока израда предмета за музеј, међутим, сам музеј никада није отворен. Након 1945. године, следи бурна историја куће у улици Васе Пелагића 40, а тек 2010. године, на иницијативу општине Савски венац, која ју је адаптирала, она оживљава као савремени културни центар.

Стогодишња породична вила на Сењаку претворена је у репрезентативни објекат намењен организовању најразличитијих културних манифестација, од изложби, концерата, књижевних вечери, трибина, позоришних представа, едукативних и кретивних радионица до конференција, презентација, модних ревија, са циљем да оствари комуникацију са што широм публиком.

Године 2013, Кућа краља Петра Првог припојена је Дечијем културном центру "Мајдан", установи културе чији је оснивач Градска општина Савски венац. Од тада, ова два објекта функционишу као целина са јединственом концепцијом, примењујући иновативне приступе у организовању догађаја из културе и њиховом приближавању публици.

Катарина Петровић

Дани дефектолога 2017

Дани дефектолога 2017. године, одржани су у Новом Саду од 09 до 12. фебруара. Централна тема стручно научне конференције била је "Актуелни приступи у раду са децом са сметњама и тешкоћама у развоју, особама са инвалидитетом и поремећајем понашања". Предавачи на овом скупу су стручњаци из области специјалне едукације и рехабилитације, из региона и Европе.

Поред колега који су пратили овај стручни скуп у циљу професионалног усавршавања, на Данима дефектолога радовима су се представиле и колегинице које се баве специфичним програмима у школи. Соња Поповић, Снежана Николић и Гордана Маринков представиле су рад под називом "Рана интервенција у школи Стефан Дечански", а рад "Коришћење савремених наставних средстава – образовање младих са поремећајима у развоју" написала је група аутора - Светлана Матовић, Лепосава Петровић, Каја Тасић и Марија Радовановић.

Током Дана дефектолога, школи је уручена престижна награда за област специјалне едукације и рехабилитацију - Повеља Фонда "Проф. др Миодраг Матић", коју додељује Друштво дефектолога Србије установама које постижу запажене резултате у рехабилитацији деце, омладине и одраслих са сметњама у развоју, као и развоју дефектолошке теорије и праксе.

Ива Урдаревић, Александра Радевић

Нове технологије у образовању

Четврта међународна конференција и сајам "Нове технологије у образовању", одржана је у Београду, од 9. до 11. фебруара 2017. године. Циљ конференције је да подржи унапређење квалитета рада и употребу ИКТ-а у образовању, подстакне креативност и иновације и утиче на осавремењивање процеса учења и подучавања, како би се на што бољи начин искористиле могућности

које нове технологије пружају.

Из школе, радом под називом "Градимо мостове и превазилазимо баријере уз ИКТ", представила се Ива Урдаревић. Она је објаснила како преко друштвених мрежа, уз помоћ алата за превођење, глуви и наглуви ученици успешно комуницирају и сарађују у раду на различитим пројектима са вршњацима из редовних школа из иностранства. На

тај начин руше се препреке у њиховој комуникацији, а знање енглеског језика стечено у учионици, примењује се у реалној комуникативној ситуацији.

Гордана Јуришић

Национална конференција **Укљученост родитеља у рад школа и предшколских установа**

У циљу успостављања боље сарадње наставника, родитеља и деце, Министарство просвете, науке и технолошког развоја у сарадњи са Фондацијом Тепмус и Euridyse мрежом је организовало конференцију "Укљученост родитеља у рад школа и предшколских установа".

Током конференције, учесници су имали прилику да се информишу о предностима и изазовима укључивања родитеља у рад школа и предшколских установа, као и о значајним иницијативама покренутим у циљу повећања мобилизације родитеља.

Током конференције, приказани су примери добре праксе из Србије. На овај начин, приказани су успешни модели сарадње са родитељима.

Из Европског удружења родитеља, обратила се Естер Саламон, која је говорила о изазовима и препорукама за укључивање родитеља у школе и предшколске установе.

Антон Меден је говорио о активностима националног удружења родитеља и наставника у Словенији.

У школи за оштећене слухом - наглуве "Стефан Дечански" постоји организован Клуб наставника и родитеља. У оквиру овог Клуба организовано је учење знаковног језика. Радионице знаковног језика се одвијају сваког понедељка а неформално учење води родитељ - волонтер.

Клуб је место где се родитељима пружа системска подршка у раду са својом децом као и подстицању и развијању комуникације. Сви родитељи који учествују у раду Клуба дају значајне повратне информације које омогућавају да се унапреди рад у школи.

Идеја је да Клуб у наредном периоду развије своје потенцијале у виду различитих активности за децу и родитеље.

Александра Радевић

Савремени трендови у лечењу и рехабилитацији наглувости и глувоће и посета школи представника Холи института (САД)

Симпозијум са међународним учешћем, "Савремени трендови у лечењу и рехабилитацији наглувости и глувоће", одржан је у Београду, 10. и 11. марта 2017. године.

На овом симпозијуму, школу је представила група аутора – Драгана Стевановић, Мелита Голубовић и Лепосава Петровић, са радом под називом "Рехабилитациони третмани ученика са кохлераним имплантом у Школи за оштећене слухом – наглуве "Стефан Дечански". Рад је на сјајан начин приказао како се, уз употребу ИКТ-а, у школи спороводе индивидуалне и

групне слушне и говорне вежбе, као и који су резултати рада.

Честитамо koleginiцама на раду!

Првог дана програма радом "Неонатални слушни скрининг – наша искуства" представила се Џил Курсон (САД), а симпозијум је другог дана отворила Ардис Гардела, директорка установе Холи Институт из САД-а, са радом "Породични програми: потребе, развој и финансирање". Она је одржала инспиративно предавање о значају и начинима пружања подршке глувим и наглувим особама и њиховим породицама.

Симпозијум је затворен радом "Породица сајберувцета – искуства и изазови", у коме је представница удружења родитеља Јелена Павићевић Илин, изнела податке истраживања о ставовима и искуствима родитеља и дала неке препоруке како може да се унапреди свакодневна пракса у раду са глувом и наглувом децом.

Овај догађај су испратили и др Данијел и др Бранка Меглер, који већ трећу годину подржавају студијске посете наших запослених и ученика програмима за рад са глувим и наглувим особама у САД-у.

Током посете Београду, гости из САД-а су посетили нашу школу, где је за њих приређен пригодан програм и одржано је више састака на којима је договорена даља сарадња.

Ове године школа ће, први пут, бити домаћин међународног летњег кампа глувих и наглувих "Знаковни театар", који ће се одржати од 14. до 19. јуна. Гости овог догађаја биће три млада глува директора програма из САД-а.

Александра Радевић, Ива Урдаревић

Семинар за наставнике енглеског језика

У Београду је, 2. априла 2017. године, одржан интересантан семинар за наставнике енглеског језика, под називом "Бити наставник сутрашњице у учионици данашњице". Семинар су заједнички организовали Oxford Centar из Београда и издавачка кућа Express Publishing из Велике Британије.

На семинару смо имали прилике да чујемо више о теоријама учења страних језика некад и сад, разликама између генерација ђака, креативној настави и употреби игара у наставне сврхе, као и могућностима које пружају уџбеници издавачке куће Express Publishing.

На крају семинара наставницима су подељени поклон пакети ове издавачке куће, који су садржали бесплатне примерке појединих уџбеника и постере за употребу у учионици.

Ива Урдаревић

Радионица за припрему Еразмус плус пројеката мобилности

У хотелу Метропол, је 26. децембра 2016. године, у организацији Фондације Темпус, одржана радионица на тему припреме и писања Еразмус плус програма мобилности. На овој радионици сазнали смо да Србија прикључила овом великом европском пројекту, који су услови учешћа и могућности пружене нашим школама, а чули смо и корисне савете како да напишемо успешан пројекат.

Ива Урдаревић

eTwinning за почетнике – први кораци

У ОШ "Свети Сава" је, 21. октобра 2016. године, одржан семинар "eTwinning за почетнике – први кораци", који је организовала Фондација Темпус.

На овом семинару смо научили о eTwinning порталу, могућностима које школе и предшколске установе имају, шта је eTwinning Live, као и о ИКТ алатима на порталу Twinspace. Такође, чули смо примере добре праксе и успешних eTwinning пројеката.

По завршетку семинара, наша школа се прикључила овом порталу и планирамо да реализујемо онлајн међународне пројекте у оквиру ове школске мреже.

Ива Урдаревић

АТ-ААЦ конференција

Процес професионалног усавршавања омогућава дефектолозима да прате савремене тековине специјалног образовања. Имплементација новина у раду, а посебно примена асистивне технологије показала се као врло корисна за наше ученике.

Стога је наставница наше школе, Станислава Јекић посетила АТ-ААЦ конференцију која је организована у Загребу, 1. и 2. септембра 2016. године. Предавачи су били светски стручњаци из области асистивне технологије и потпомогнуте комуникације.

Током конференције, сви учесници су имали приступ помагалима за особе са инвалидитетом, од асистивне технологије за рачунаре до потпомогнуте комуникације. Предавања су била подељена у сесије, а свака сесија обухватала је обраду одређених тема. Више о овој теми можете погледати на веб страни –<http://www.ataac.eu/>

Александра Радевић

Значај знаковног језика и квалификованих тумача за знаковни језик

Предавање под називом “Значај знаковног језика и квалификованих тумача за знаковни језик”, одржано је 25. маја 2017. године на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Својим радовима су се представили проф. др Лорејн Лејсон, директорка Центра за студије о глувима са Тринити колеџа и проф. др Кристијан Ратман, са Катедре за студије о глувима и превођење са знаковног и на знаковни језик Универзитета у Берлину. Професор Ратман је први глуви професор у Немачкој. Током ових предавања смо могли да чујемо теоријске оквире знаковног језика, искуства са пројекта као и резултате лингвистичких истраживања усмерених на знаковни језик. Након предавања, отворена је конструктивна дискусија, која је дала осврт на потребе глуве заједнице у Србији. Професор Ратман и професорка Лејсон су у периоду од 26. до 28. маја учествовали у ЕФСЛ-и школи која се организовала у Београду.

Александра Радевић, Ирена Чепић

Архив РТС-а уникат и богатство

Редакција РТС-а за историографију осми пут заредом обележила је Светски дан аудио-визуелне баштине. Гости су нам били ученици и професори средње школе за оштећене слухом-наглуве "Стефан Дечански", али и чланови редакције листа "Лице улице" који су видели како функционише телевизија.

Како функционише телевизија укратко, видели су неки од будућих дизајнера и њихови ментори. Слушали су о раду у креативном центру, прошетали виртуелним студијом и режијом.

"Нисам знала како изгледа правити шпицу за неку емисију, то ми се свидело највише", каже Наташа Обреновић.

Марко Илић истиче да му је драго што је дошао јер је имао шта да види што ће му, каже, можда користити у будућем раду.

А Вера Мићић каже да је завршила средњу школу за графички дизајн и да ју је интересовало да дође и види.

Оштећење слуха не спречава ове младе људе да се баве креативним послом. Међутим, за праћење телевизијског програма потребна су прилагођавања садржаја и форме.

"Нас највише интересује да гледамо информативне емисије, домаће филмове, који су од великог значаја су за нас са оштећеним слухом. Ви сте покренули акцију титловања домаћих серија, "Комшије" и томе слично и било би добро да наставите", каже професорка практичне наставе Славенка Јанковић.

О значају аудио-визуелне баштине знају најбоље они кроз чије се емисије подсећамо телевизијског стваралаштва.

"Од 1965. до 1990. све што постоји снимљено у нашем архиву је уникатно, било да је снимљено у страним земљама, нарочито 60-их година, време несврстаних када историју Африке која се пробудила и Азије имамо ми, немају они, они ће тек добити историју од нас свог бунта, онако како смо ми забележили", објашњава уредница емисије Трезор Бојана Андрић.

На око 1.000 квадрата у архиву РТС-а је око 150.000 сати снимљеног материјала. Ако бисмо сада почели емитовање, трајало би више од две и по деценије.

Припремила Бојана Марковић

БРОНЗАНИ СРПСКИ ПЛЕСНИ ТРИО

“Већ се спремамо за следеће Европско првенство”

Мирослава Бркић
30. 10. 2016.

Јединствени плесачки трио вратио се у Србију, а тридесетак пријатеља дочекало их је у центру удружења “Плава шкољка” да са њима прославе освојену бронзу на Светском такмичењу за особе са инвалидитетом у Аустрији.

Есма (18) и Селма (12) Хаџић су сестре које су глуве, а Марина Блажић (21) има асиметрију лица и тела за коју не постоји дијагноза и ово није спречило ове три упорне девојке да и ове године заблистају на плесном подијуму.

Фото Р. Крстинић

Малишани вртића „Змај” и школе „Стефан Дечански”

Другарски разговор без много изговорених речи

Како се на знаковном језику каже – добар дан, мама, тата, брат, сестра, друг, школа, ђак, наставник, волим те, хвала... јуче су малишани вртића и студија за децу „Змај” научили од предшколаца и школараца осмолетке „Стефан Дечански” за децу оштећеног слуха. Међународни дан толеранције био је повод да се окупе и друже девојчице и дечаки, њихови васпитачи, учитељи и наставници. Угнездили су се у читалачком кутку књижаре „Папирна крила – Академија” на главној градској штрафти. Готово да се нису чули, а и те како су разговарали: радозналим погледима, другарским загрљајима, искреним осмесима – универзалним језиком пријатељства.

– Овај сусрет можда најбоље илуструје детаљ из светски признатог педагошког приступа „Ређо Емилија”, који се зове по истоименом граду у Италији. А он каже да деца говоре стотину језика, али им одузмемо 99 и оставимо само говор. Е, ово је прилика да се малишани без здравствених сметњи и њихови вршњаци оштећеног слуха споразумевају симболима, гестикулацијом, невербално, цртежима, знаковним језиком... Учимо их да се толеранција рађа из разумевања, али да нема разумевања без упознавања различитости – појаснила је Љубица Тасић, руководилац вртића „Змај”. Ово обданиште данас слави 23. рођендан, а од оснивања ту су добродошла и деца са сметњама у развоју.

У креативној радионици толеранције учествовало је десет предшколаца, првака и ученика другог разреда „Стефана Дечанског” које оштећење слуха не спутава да уз помоћ стручњака савладају редован програм по коме уче њихови вршњаци у „обичним” вртићима и школама.

– Имамо ученике са различитим степеном оштећења због чега користе слушне апарате, или имају уграђене импланте. У свакој генерацији буде деце која зависно од врсте и тежине сметњи могу да се школују по редовном или прилагођеном програму. Увек су под утисцима после дружења са новим другарима, пријатељима наше школе – каже Весна Костић, дефектолог и наставник у школи „Стефан Дечански”.

Школа за оштећене слухом – наглуве „Стефан Дечански” следеће године у ово доба обележиће 120 година постојања и рада. Поникла из некадашњег Завода за глвонему децу, она је данас образовни центар. Програмом ране интервенције пружа стручну помоћ деци до три године, али и њиховим родитељима. Има вртић за малишане оштећеног слуха, организује и припремни предшколски програм. Пружа основно, средњошколско и специјалистичко образовање глумим до наглувим ђацима, међу којима има деце са вишеструким, комбинованим сметњама у развоју.

М. Симић Миладиновић

ШКОЛА "СТЕФАН ДЕЧАНСКИ" ДОБИТНИК СВЕТОСАВСКЕ НАГРАДЕ Помоћу импланта и потпуно глуво дете може да чује

За 120 година рада школа "Стефан Дечански" израсла је у систем подршке и образовања за децу тешко оштећеног слуха у чијем саставу раде вртић, предшколско, основна, средња школа и ђачки дом. Услугу ране интервенције и рехабилитације пружа чак и бебама

Школа за оштећене слухом – наглуве „Стефан Дечански“ која је посвећеним радом завредила награду за иновативно учење у конкуренцији европских школа, повељу "Миодраг В. Матић" за најбоље резултате у области специјалне едукације и рехабилитације, добитник је и највишег признања овдашње просвете – Светосавске награде! За 120 година постојања, колико обележава ове године као најстарија међу сродним кућама знања у региону, израсла је у систем подршке и образовања деци тешко оштећеног слуха, али и њиховим родитељима.

Више пута мењала је седиште и назив, а од 1974. године живи на адреси Светозара Марковића 85 и последње две деценије носи име Стефана Дечанског. Ризница дефектолошке и педагошке баштине широм отворених врата дочекује и бебе, чим се раним скринингом открије да не чују. Деца тешко оштећеног слуха, која имају и потешкоће у говору, а често и друге сметње у развоју – на овом месту спремају се за живот.

– Глувоћа је међу најтежим хендикепима. Нема вербалне комуникације, самим тим ни мишљења, то значи застој у целокупном развоју, јер говор развија остале сазнајне процесе. Кад нам први пут дођу, деца не препознају звукове, учимо их да ослушкују, да разликују шушкање лишћа, кочење аутомобила, жуборење воде... Озареност и осмех детета после неколико година, кад одговара на питање свесно да сте га разумели, непроцењив је успех и најлепши део нашег посла. Школу ђаци осећају као природну средину где могу да се изразе, докажу и остваре као личности. Тешко је, а често се среће да родитељи превише очекују па буду разочарани постигнутим успехом ученика – појашњава Лепосава Петровић, директорка школе, са три и по деценије радног искуства са децом која не чују.

Ђачку породицу чини укупно 180 деце, што није мало за специјализовану школу у којој одељење броји шест до највише 12 ученика. У здању од 4.100 квадратних метара нема неискоришћеног простора. Ту су вртић, припремни предшколски програм, осмолетка, средња школа и у поткровљу интернат за ученике. У ђачком дому тренутно борави 70 девојчица и дечака из Шапца, Пожаревца, Лознице, Смедерева, Крушевца, Ваљева... Често више деце из исте породице похађа школу "Стефан Дечански".

– Из Зрењанина нам родитељи довозе троје деце сваког дана, једно је седми разред, а двоје су наши средњошколци. Имамо и бебу од девет месеци која нам долази два пута недељно из Врања. Углавном почну да долазе код нас на вежбе као малишани, онда крену у предшколско, па у основну – дочарава директорка.

Многе породице доселиле су се у престоницу да би њихово чедо могло да учи у овој школи, која сарађује са угледним здравственим установама и наставна је база студентима медицине и дефектологије.

Сродне куће знања за децу оштећеног слуха постоје у Београду, Нишу, Јагодини, Крагујевцу, Суботици, Ужицу и Косовској Митровици.

– Све су одличне и особене иако се баве истом проблематиком. Нема најбоље. “Стефан Дечански” је најстарија. Постала је ресурсни центар за подршку деци са сметњама у развоју, и у редовном и у специјалном образовању. Први смо омогућили услугу ране интервенције и рехабилитације за бебе и децу млађу од четири године.

Родитеље обучавамо за рад са малишанима код куће. Пре 14 година, први смо увели рехабилитацију деце са кохлеарним имплантом, до тада су то радиле само клинике. Образовали смо кадар у Чешкој, Хрватској, Аустрији, Русији и Немачкој, формирали тимове за кохлеарни имплант, уређај који као вештачко уво деци која су потпуно изгубила слух омогућава да чују. Поједини наши ђаци са кохлеарним имплантом сада разговарају чак и мобилним телефоном, што је изузетан успех – каже Петровићева.

Подсећа да се дефектологија студира пет година, не може да се научи на курсу или семинару. Сваки приправник у овој школи, иако са дипломом Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију, годинама ради под надзором ментора да би стекао искуство, усавршио се и осамосталио.

– У раду са децом нема мање или више одговорних послова, све је важно. Специјално школство није јефтино за систем, али је неопходно. Друштво не може да штеди на пружању помоћи најосетљивијим малишанима ометеним у развоју – сматра директорка школе “Стефан Дечански” у којој деца добијају максималну подршку.

Школа има 26 учионица, колико и одељења. Али и 16 разноврсних кабинета у које убраја “Монтесори” собу за предшколце, сензомоторну и психомоторну собу, аудиолошки кабинет, креативне радионице: ликовну, керамичку, кројачку, столарску, фризерски салон... Свака учионица има рачунар и телевизор. Интернет је доступан у свим просторијама.

– Увели смо бежични систем, такозвану индуктивну петљу, коју осим нас, морам да нагласим, имају само Народно позориште и Пошта. То је систем који омогућава деци неометан пријем звука уз помоћ слушног апарата да би могли да разумеју саговорника. Пре индуктивне петље имали смо жичани систем само у учионицама, деца су стављала слушалице на уши, наставник је говорио у микрофон и тако се одвијала настава – објашњава Лепосава Петровић.

Обука у кројачкој радионици

На часу плеса

Фризерска пракса

ШКОЛА ЗА ОШТЕЋЕНЕ СЛУХОМ – НАГЛУВЕ, СТЕФАН ДЕЧАНСКИ* У БЕОГРАДУ – ДОБИТНИК СВЕТОСАВСКЕ НАГРАДЕ

Топлина снажнија од тишине

Наша деца не прекидају однос са нама када крену на студије. Настављају да долазе, а ми им помажемо у писању семинарских радова, учимо их како да користе скрипте и прате наставу, помажемо у припреми градива, некад са њима идемо на испите да им преводимо и слично јер, иако имају право на тумача, навикли су на нас – каже директорка Лепосава Петровић

Н ајвеће признање у Србији у области просвете, Светосавска награда, које се додељује за изузетан допринос квалитетном образовању и васпитању, београдској Школи за ученике оштећене слухом – наглуве „Стефан Дечански“ стигло је као потврда нег и на први послед очигледан. И сама шетња овом васпитно-образовном установом доводи до тога да се осећају као да су на неким степену, али и када је реч о односу запослених према роду са децом. Весели ентузијазам, напосред осликавањем, бројни деци радом, којима је испуњено готово сваки важан датум, осмеси и пријатељски разговори наставника и ученика на ходнику, сваки запослени зна имена и „личне карте“ деце, пријатељство, разумевање и близост осећају се на сваком корацима. Ученици су насмејани и весели, одајући

који добар колектив, коме апсолутно ништа није тешко. Нико се не би подумало, када бисмо одлучили да радимо ван радног времена, наши наставници волонтерски враћају подршку и редовним школама и артистима и некада нису поставили питање било какве надокнаде – каже Лепосава Петровић.

Међу стручним наставницима особља броји и бивши ученици школе.

– Деведесет посто назив наставних особља чине дефектолози, сурдопедагози, логопеди, аудиолози и стручни сарадници, али и инжењери и технологији, који предају у средњој школи, а који су у обавези да се оструже на Факултету за специјалну едукацију и рехабилитацију. Они се даље усавршавају и кроз бројне семинаре и пројекте напредују

а имамо и велики број младих који кад нас волонтирају и по две године, а за које се надам да ће добити шансу и да се запосле.

ИНТЕРНАТ ПОД ИСТИМ КРОВОМ

Од укупно 200 ученика на сва три образовна нивоа већина је из Београда и околине, док је око осамдесеторице деце из унутрашњости. Они су смештени у интернат, који се налази на трећем спрату школе.

– Интернат је правно одвојена установа, али смо под истим кровом, па се на образовни рад у школи лако надокнаде и васпитни рад. Изузетно лако сарађујемо са високом васпитачицом, правимо заједничке планове и програме, договоре око рада са децом и слично – каже директорка школе.

Ваша школа је најсавређија школа за образовне деце са оштећеним слухом и говорним проблемима у региону.

– Да, ове године славили смо 120 година постојања и рада. Дане 1887. године школа је почела да ради као Завод за глухонеми, Стефан Дечански*. Неколико пута је мењала и назив и локацију, да би пре двадесет година добила назив који и данас носи. Школа је све време радила на унапређењу наставних планова и програма, пратила нове трендове у образовању и када је реч о наставним средствима, а сад већ и о асистивној технологији, тако да смо сада модерна школа, која броји 200 ученика на сва три нивоа образовања – предшколском, основношколском и средњошколском.

У Србији има још седам школа које раде са децом оштећеног слуха, то су школе из Ниша, Крагујевца, Јагодина, Новог Сада, Суботице, Земун и Ужица. Све раде лепо и на свој начин, а ово по чему смо ми специфични су музичке стимулације и стимулације покретом. Такође, различити смо и по томе што смо пре десет година први узели рехабилитацију деце са кохлеарним имплантом. То је претходно рад на формирању и едукацији кадра, који се обучава у Загребу, Чешкој, Москви, Аустрији. Резултат тог напредног рада је научни скуп „Корачам и слушам“, који ћемо ове године организовати осми пут, а по коме смо постали познати и ван граница наше земље. То је скуп међународног карактера, који је наша школа осмислила и реализује га, где стручњаци из различитих земаља из окупљања разматрају теме важне за нас, које се односе на рехабилитацију деце са слушним проблемима. Скуп се организује сваке друге године, у њему учествују и родитељи, представници наших факултета и клиника и он је постао нека врста наше личне карте. Издаја нас, такође, и рад са групама за развој интервизије, односно са децом од рођења до петнаесте године.

Вашим ученицима неопходни су и физички услови за рад, као и број

на асистивних шестистотиња. Како је опремљена ваша школа?

– Захваљујући различитим пројектима и донацијама, наша школа спада у ред најопремијенијих, почевши од тога да смо једна од ретких установа у граду која има индивидуалну вешту. То значи да наши ђаци нису више везани за свој сто и групне слушалице, као некада, већ могу да седе у учионици, а

Како је организована ваша школа и до којих бројних радите?

– Са децом предшколског узраста ради се у три групе, формиране према узрасту, али и према менталним способностима деце.

У основној школи, са децом од првог до осмог разреда, радимо по редовном плану и програму, уз примену Индивидуалног образовног плана и остале подршке (подршка у индивидуалном раду, слушане и говорне вежбе, логопедске вежбе, аудиовизионе вежбе, психомоторна редукација, стимулације покретом, музичке стимулације, сензомоторна интеграција). Ове допате, ваннаставне активности и индивидуална настава врло су специфични и неопходни за децу са посебним потребима. Од 2009. године, након ДИЛС пројекта, када смо поставили ресурсни центар за подршку деци са свим смисама у развоју, у нашу школу примано и децу са осталим удруженим смисама и проблемима са психомоторним и сензорним развојем, аутизмом, развојним дисфункцијама и слично.

Након завршеног осмог разреда и положеног завршног испита, ученици могу да упишу и нашу средњу школу. Нудимо им шест подручја рада и шест степенских образовних профила: од личних услуга, пољопривредне, туристичке и прераде хране, машинства и обраде метала, текстилне и грађевинар-

метану могу да седе у учионици, а наставници не мора да пријем микрофон, имају пријем звука кроз читав простор, кроз ходнике, учионице, свечане сале... Зетим, имамо специјализовану сензомоторну учионицу, као и учионицу према Монтесоори методу (којег из артиста су морали да се додатно едукују да бисмо могли да примењујемо ову нову асистивну технологију). Физикатурна сала је добро опремљена, као и дворште, које није велико, с обзиром на то да се налази у центру града, али је за наше потребе довољно. Имамо и игралиште поплочано тартар подлогом, а на пролеће ће нам Општина

ДЕБАТУЈУЋИ ЕВРОПУ

У школи 2013/2014. године ученици школе учествовали су у пројекту „Дебатујући Европу: Школе“, што је започео онлајн дискусиона платформа, коју подржава Европска комисија, где ученици имају могућност да поставе питања европским политичарима и доносиоцима одлука, али и да дискутују са вршњацима на њима значајне теме. Група ученика средње школе осмислила је и снимила питања, као кратке видео-записе, на енглеском језику, а да би наша питања ученици доступним језиком, омогућили смо превод на српски знаковни језик, као и типове на енглеском језику. Питања су се односила на остваривање различитих права и начин живота глувих особа у земљама Европске уније, попут образовања глувих и наглувих особа, права и могућности коришћења знаковног језика, остваривања здравственог заштите, запошљавања глувих и наглувих особа у Европској унији, као и рада на превентивном комуникационих и других баријера са којима се свакодневно сусрећемо.

На питања су одговорили представници Европске уније, директори организације Аутизам Европа, главни политичар из Мађарске, који је први корисник знаковног језика у Европском парламенту и председник Европског форума инвалида. Питања ученика из Школе за оштећене слухом – наглуве „Стефан Дечански“ објављена су на сајту пројекта Debating Europe Schools, као две дебате. Како Европска унија може да гарантује права особа са инвалидитетом? и Шта можемо да урадимо да побољшамо могућности за запошљавање особа са инвалидитетом у развоју? Кроз пројекатне активности ученици су стекли увид у чињеницу да је важно имати проактиван став у животу, заступати своје интересе и борити се за задовољење својих потреба и остваривање права, уз истовремено поштовање и уважавање других.

Такође, показали су жељу да буду информисани о томе како живе глуве и наглуве особе у другим земљама, као би то упоредили са ситуацијом у Србији и научили да не треба одустати пред изазовом, већ пронаћи начин да се пројекат реализира. Избором тема, иницијативом да питања преведу и на знаковни језик, као и одговорним приступом реализације пројекатног задатка, глуви и наглуви ученици средње школе показали су високо ниво зрелости и предузимљивости.

на Савски менаџмент и Секретаријат за образовање савременог игралишта на отвореним. Спремамо и сензомоторни арт, у атракцију и у зеленим вртацима испред школе, у коме ће ученици тајати заједничко биље.

ства, шумарства и обраде дрвета, до текстилства и коњарства. Једина смо установа за децу са сметњама у развоју која има и четворогодишњи степен образовања, то су техничари грађевинарства. Тај смир је врло

СЕНЗОМОТОРНА СОБА

У оквиру сензомоторне собе су алтернативни вид, љутања, светлосни тобоган, базен са топљама различитих величина, облика и текстуре, лежиште са различитим вибрацијама на одређеним фреквенцијама, лап сијалице и звездано небо, а ту су и ароматерапија, светлосни и мирисни ефекти.

– Све је то у служби рехабилитације и сензомоторне интеграције и веома је значајно, јер да би деце могла да развије говор морају да буду моторички спремна. Дакле, и та сензомоторна интеграција мора да се успостави. Тај вид рехабилитације неопходан је и осталој деци која имају различите сензомоторне сметње или аутизам – каже Лепосава Петровић.

сан да се ове осећају добро, да је школа место на коме радо проводе време. И то би већ било довољно. А то је само почетак. И док смо разговарали са директорком Лепосавом Петровић, наставници су волонтерски кренули и срећали једну од ученица.

– Морам искрено да кажем да смо сва награду очекивали, с обзиром на све што годинама радимо и на резултате које постижемо. Не могу да будем скромна, јер толиким у име својих колега, који нису скромни у давању себе када је рад у питању. У овој школи ради рет-

своја знања јер, изречито када је реч о школи за децу са посебним потребима, перманентно усавршавање наставника је неопходно. Изузетно се повесимо нашој децом, безалтернативно која су нам данас колеге, као што је наставник ликовног васпитања, који је после наше школе завршио Факултет лепих уметности и сада је на докторским студијама код професора Владе Великовића. Ту су и колегијалци који предаје ликовно у нижим разредима или колегијалци која је магистар графичког дизајна, као и двоје помоћних наставника. Када се сваке године подмлађује,

ПОДРШКА РЕДОВНОМ ОБРАЗОВНОМ СИСТЕМУ

«Од 2009. године постали смо подршка не само деци са сметњама у развоју, већ и редовном образовном систему, када у школи имају децу са сметњама у развоју. И то не само ученицима, већ и њиховим наставницима, учитељима и педагозима. Подршка смо им у прављењу ИОП-а и педагошког профила, одабору наставних садржаја, облика рада и примени метода, при избору дидактичких материјала, али и у смислу да ти ученици могу да дођу код нас на индивидуалну наставу, јер у редовним школама немају адекватну асистивну технологију којом ми располажемо. Тако у нашој школи могу да иду на логопедске и аудиолошке вежбе или да користе сензорну собу и Мониторинг одећења... На почетку године правимо уговор о пословно-техничкој сарадњи и пружамо им подршку током читаве школске године – објашњава Лепосава Петровић.

захтева, ради се по редовном плану и програму и ученици који га заврше на крају углавном настављају академске студије.

Или по одласку на студије виши ученици не прехицају конфекцију са школом.

– Тачно. Имамо већ десеторо бивших ђака којима смо били подршка током читавог студирања. Они су сада дипломци, ваљаче на Политехничкој академији, на Ликовној академији и Академији левих уметности, на ДИФ-у, Стоматолошком факултету... Нама деца не прехицају однос са нама када врећу даље. Настављају да долазе, а ми им помажемо у писању семинарских радова, учимо их како да користе скривене прате наставу, помажемо у енглеском језику, у припреми испита, исказ са јазма одемо да им прерадимо на испиту и слично јер, изако имају право на тумача, навикли су на нас.

Шта подразумева (ре)хабилитацију деце са кихларним импактом, којом сје почели да се бавите још 2000. године?

– Прва смо школа која је почела да примењује (ре)хабилитацију након уграђеног вештачког уха. Јер, када хирург заврши свој део приче,

да би дете могло чути и да би им плант имао своју функцију, потребан је дуготрајан процес рехабилитације. Када дете из стања потпуног глувог, након уградње вештачког уха, одједном чује, питање је шта је то што чује. Оно мора да научи да слуша, а то морамо ми да га научимо, као да празну таблу пуњимо искуством и знањем. Дете које иза ње чуло шум лишћа или воде, широкот птица, трубу аутомобила или звук неког инструмента, кроз рехабилитацију морамо да га научимо да те звукове разликује. Онолико времена колико је дете провело у статусу глувог детета, толико је времена потребно и за рехабилитацију, па би се прилагодили и добило статус чулуће особе. За то је неопходан велики труд и наставника и детета и родитеља.

Рана хабилитација је шкове специфичности наше школе.

– Ми смо и прва едукативна установа у којој се ради и са bebama од девет месеца до четири године, у оквиру програма ране хабилитације. Тај рад подразумева и рад са родитељима, високу едукацију како да раде са својом bebom. Учили их да успостављају контакт и комуникацију с дететом кроз покрет, поглед и игру и тако им помажемо да боље разумеју своје дете, да прихвате проблем и

ПРОЈЕКТИ ШКОЛЕ КАО ЧЛАНИЦЕ АКАДЕМИЈЕ СРЕДЊОЕВРОПСКИХ ШКОЛА

Добра пракса као инспирација

Кроз активно учествовање у дијалогу и размену искустава са вршњацима из других земаља младци имају прилику да успостављају нове контакте, развијају пријатељства и упознају се са различитим погледима и начинима размишљања.

Школа за оштећене слухом – наглуве, Стефан Дечански* препознала је потребу за ширењем сарадње међу школама у региону, па је у школској 2012/2013. години постала члан међународне школске мреже Академија средњоевропских школа (Academy of Central European Schools – ACES) и до сада реализовала три пројекта.

ACES је основан 2006. године и представља мрежу школа из 15 земаља из региона централне и југоисточне Европе. Координатори су Interkulturelles Zentrum, са седиштем у Бечу (Аустрија) и Nadacia Slovenskej sporitelne Bratislava (Словачка), а пројекте финансијски подржава Ерсте Фондација.

Кроз активно учествовање у дијалогу и размену са вршњацима из других земаља младци су имали прилику да успостављају нове контакте, развијају пријатељства и упознају се са различитим погледима и начинима размишљања других људи. Мрежа подржава интеркултурално учење, као и повећање свести о глобалним односима и европским концептима и перспективама, који су основе за остварење европског грађанства и јединствене визије будућности Европе. Мрежа, такође, подржава, иновативне начине подучавања и учења у региону и посматра школе као „организације за учење“, са жељом да доприне развоју квалитета у образовању и професионалној размени. Та мрежа повезује све актере образовно-вакситног процеса у школи – наставнике, ученике, али и представнике министарства образовања свих земаља учесника, који су подржали програм.

Школа за оштећене слухом – наглуве, Стефан Дечански* прикључила се тој мрежи успешном реализацијом пројекта на тему медијске писмености – „Медијски гласови за тинејџере са посебним потребама“, рађеном у сарадњи са Специјалном школом „Константин Паулевски“ (Јашин, Румунија).

Циљ пројекта био је да повећа видљивост ученика са посебним потребама у медијима и подигне њихову информисаност и свесност јавног мњења о особама са посебним потребама. Учесници пројекта били су ученици обе партнерске школе и локалних партнерских школа, узраста од 12 до 17 година.

Пројекат је школи омогућио да јавности предста-

на њета сензибилнишу своју породицу и окупљење.

Какве су могућности за анимирање наших ученика у анимационим медијским медијима?

– Део њиховог великог броја ваннаставних активности, баш као што их имају и њихови вршњаци у редовним школама, почевши од ритмичке, фолклорне и драмске секције, преко ликовне и литерарне и бројних спортских, где освајају значајне награде. Школски часопис ученици сами уређују и обављају припрему за штампу, а сваке године учествујемо и на Октобарском салону и освајамо награде, и то у конкуренцији чулуће деце. Они су и одлични спортисти, па имамо и новинарски секцију, мали фудбал, атлетику, рукомет, одбојку, плаваче... Прошле године били смо домаћини републичког спортског такмичења Олимпијаде за ученике оштећеног слуха свих

ви потенцијале и снаге тинејџера са посебним потребама, коришћеним и креирањем различитих медија. Како би заинтересовали представнике медија и информисали јавност, организовали су различите креативне активности којима је показано да ови ученици могу бити корисни и продуктивни чланови друштва. Како није било много медијских извештаја о тинејџерима са посебним потребама, направљен је тројезични блог пројекта на интернету, на енглеском, српском и руском језику (www.aces128.blogspot), који је забележио велики број поста (око 31.000).

Учесници у пројекту ученици су поделили своје самopoуздања, самopoпoвања, стехи или искуства, знања и вештине. На блогу су документоване пројектне активности и размишљање идеје и искуства између партнерских школа. Помоћу блогова повећана је видљивост деце са посебним потребама у виртуелном простору.

На ACES Академији, у Сенецу (Словачка), априла 2013. пројекат је награђен за посебна постигнућа у области иновативног учења, док је у Србији, у јуни исте године, урочиштен у Базу знања Креативне школе. Такође, у новембру 2013. пројекат је објавила Еврис Фондација (Белгија), у сарадњи са Институтом за медијска истраживања и медијско образовање (Немачка), у приручнику „Медијска писменост у Европи: 12 добрих пракси које ће вас инспирисати“.

Од септембра 2013. до априла 2014. године у школи „Стефан Дечански“ реализован је међународни пројекат „Друштво, али исти“, са партнерским школама: СОУ „Свети Софрони Врачански“ из Плодива (Бугарска) и Гимназијом из Притоје (Румунија). Пројекат је награђен на конкурс који је објавила Академија средњоевропских школа у фебруару 2013. године, на тему различитости („Ја и друге отворене различитости у мени и око мене“), оловрен је за реализацију и подржан од све школске мреже.

Наредни пројекат „Од срца срцу“, на тему хуманости, успешно је реализован у школској 2015/2016. години, у сарадњи са ОУ „Кузман Јосифовић – Пату“ из Кичева (Македонија) и ЈУ ОШ „Центар“ из Тузле (Босна и Херцеговина).

Школа сарађује и са ирежним подршке главним и нагласним особама, Holley Institute's Carls Family Village из Минчелта (САД), па већ трећу годину ученици и наставници учествују у различитим програмима те организације. Размена искустава утиче на развијање и стварање додатних видова подршке породицама и ученицима.

Ива Ударић

ма скупе делове апарата, позежујемо га са Фондом.

Писменица је, нажалост, и да, када у породицу дође дете са сметњама у развоју, обично се нарушава заједница, породица се најчешће растаје. Зато организујемо неку врсту саветовањшта, позивамо родитеље на радионице, разговарамо са њима, оснажујемо их и упућујемо једно на друго. Најређећни смо када нам родитељи кажу да су остали у заједници.

Наше радио време није само док траје настава, ми настављамо контакт с породицом на год им је то потребно, а и за време распушта. Они су несигурни на том терезу и потребно им је стално оснаживање. Имамо и Удружење родитеља, а сваког уторка организујемо путак за родитеље, који води колегијално са још једном мајком, на којој их обучавамо, упућујемо и оснажујемо.

Наташа Ивановић

СВЕТОСАВСКЕ НАГРАДЕ ЗА НАЈБОЉЕ ОД НАЈБОЉИХ ДОДЕЉЕНЕ У ВЛАДИ СРБИЈЕ

Двадесет седам добитника

Најпрестижнију награду у области просвете награђени су освојили у јавној конкуренцији, јер је на конкурс стигло 189 предлога. Најбољи од најбољих добили су ту ласку титулу, јер су својим залагањем и резултатима допринели повећању квалитета образовања, унапређивању образовно-васпитног процеса и развоју науке

Како и сваке године уназад, свечаној Академији претходила је дилемна највећег просветног принципа, Светосавске награде, у Влади Републике Србије, коју је ове године у земској конкуренцији добило 27 педагога, устаника и организација на 17 категорија. Пратило је 189 предлога, а најбољи од најбољих добили су ту ласку титулу, јер су својим залагањем и резултатима допринели повећању квалитета образовања, унапређивању образовно-васпитног процеса и развоју науке.

Честитајући добитницима, министар Шарчевић казао је да њихов рад, успех и допринос треба да служи као пример осталима.

Ненаша Станковић, ученик трећег разреда Школе за текстил и дизајн у Лесковцу, на недавно одржаном Светосавском фестивалу фотографисао младих аутора у Луксембургу, проглашен је за најбољег и најуспешнијег аутора у категорији фотографија од 16 до 21 године, чиме је само наставио успех, које имао у уметности којом се бави од најранијег детињства.

У образовном пољу Михајло Спорић стоји да је као мaturanт Математичке гимназије у Београду прошле године постигао успех који пре њега нико није – освојио је злато на Међународној олимпијади на физике и касније још две златне медаље на међународном такмичењу на физике у Калништату и Румунији. Освојио је и Бронзу у Индији на астрономије и астрофизике и најбољег државног олимпијца у савременој физики и астрономији. Сада се упушта у студијски програм Физике и Електротехнике на факултету.

Данастијевски Андрија Јашаревић, ученик трећег разреда Основне музичке школе „Владимир Ђорђевић“ у Алексинцу, одмах је постао највећи публики и међународној публици који су пратили његову награду. Не само што је најбољи, већ и због свог става и шарма. Имао је млад, кларинетиста из Алексинца већ има безброј првих награда, које је освојио на домаћим и међународним такмичењима. За последње две године такмичењем се допет пута и освојио девет првих места. Прошле године на интернационалном такмичењу две композиторске награде.

није које је свирео проташе су за најбоље у свим пет категорија – од најмлађе до студентског узраста.

Предшколска установа „Чукарица“ у Београду повећа је ефикасност савремене установе која ефикасно организује, неговала тимски рад, уважавањем различитости и осетљивости за индивидуалност – континуирано обезбеђује и унапређује услове за остваривање квалитетног предшколског васпитања и образовања.

Још једна предшколска установа мисли да се позвала изузетним радом. ПУ „Наше

ШКОЛСКА СЛАВА

На предлог ректора Лицеја у Крагујевцу Атанасија Николића Свети Сава је почео да се слави и као школска слава 1840. године, а празновање је потрајало до 1945. када је одлуком тадашњих власти Савиндан укинута. Након полугодишњег заборава овај дан је тек двадесетих година прошлог века почео да се обележава свечано и као слава у свим образовно-васпитним установама.

Школе у Београду прошле године постигао успех који пре њега нико није – освојио је злато на Међународној олимпијади на физике и касније још две златне медаље на међународном такмичењу на физике у Калништату и Румунији. Освојио је и Бронзу у Индији на астрономије и астрофизике и најбољег државног олимпијца у савременој физики и астрономији. Сада се упушта у студијски програм Физике и Електротехнике на факултету.

Данастијевски Андрија Јашаревић, ученик трећег разреда Основне музичке школе „Владимир Ђорђевић“ у Алексинцу, одмах је постао највећи публики и међународној публици који су пратили његову награду. Не само што је најбољи, већ и због свог става и шарма. Имао је млад, кларинетиста из Алексинца већ има безброј првих награда, које је освојио на домаћим и међународним такмичењима. За последње две године такмичењем се допет пута и освојио девет првих места. Прошле године на интернационалном такмичењу две композиторске награде.

Школа за оштећене слухом-наглуве

„Стефан Дечански“ у Београду има традицију дугу 120 година, настава је била факултетска за специјалну едукацију и ресабилитацију, а у школи, која организује настава и за оспособе и средњошколске, реализује се бројни пројекти и континуирано ради на развоју позитивне атмосфере. О квалитетном раду сведочи и награда „Доситеј Обрадовић“ и препоруке познате министарства, међу којима је и Завод за унапређивање образовања и васпитања.

И Основна школа „Вук Караџић“ у Крагујевцу ради квалитетно на наше „Фројтова“, у настави, ваннаставних активности, у различитим пројектима... И ова школа може да се похвали квалитетним кадром – јер су наставници врло мотивисани за увођење иновација и ИКТ у наставу – као и залагањем резултатима ученика на такмичењима и завршном испиту.

Генерални конзулат Србије у Цириху претрпео је на награду Јасну Радојичић, наставницу логичке наставе на српском језику у Цириху. Јер је током 19 година радом објавила велики број стручних радова и уџбеника и дала велики допринос унапређивању и европизацији наставе на српском језику у иностранству, залажући се за учење и вежбање српског језика и разумевање и различитости о националном и културном идентитету.

За ауторство и реализацију културно-образовног пројекта „Непреткан у Путињу“ награђена су двојица професора ОШ „Михајло Пупић“ у Земуну. Михајло Петровић, наставник немачког језика, и Небојша Петровић, наставник латинске културе. Овај програм обухвата се у акцији већ пет година и садржи различите активности, од предавања, концерата и позоришних представа до изложба, одређених часова и других активности. Они изузетно и иновативно професори учествују са школом на савремене услове за развој наставничких активности у којима могу да учествују ученици, наставници, родитељи, бивши ученици.

Квалитетна настава, уз осећања теоријских и практичних знања на 105 хектара земље, фирми, постојеће расадника и развојних за производњу рибље и меса, препоручило је Српску пољопривредну школу за дом ученика у Шапцу за светосавско олимпијство. Последње две године, захваљујући запосленима, осмишљени је зоо-врт и хала за јакне. У школи су развијали и међународну сарадњу, пре свега са Хрватском, Холандијом, Финском, Словенијом...

Пикника, Светосавски Маркетинг у Нишу показује изузетно висок квалитет рада у односу на национални оквир квалитета, због чега је у сопственом вредновању оцењена највишим оценом. У односу на друге добре школе истиче се и по раду с запосленима ученицима у специјализованим одељењима математичара, физичара и ученика седмичног и осмостручног Математичког семинара. У последњој школској години 40 ученика је освојило 57 награда на такмичењима државног и међународног

ниграма. Од 1994. ученици ове Пикнике освојили су чак 93 медаље на међународним научним сајмовима. Заједно са Електронским факултетом у Нишу организује аутентични међународни фестивал „Наука је Бук“ и учествује у међународним пројектима за популаризацију науке.

Медицинска школа у Ужичу, са дугом образовном традицијом у региону, позната је као школа у којој се знање високо цени. Један од познатих резултата су и изнадпросечна постигнућа ученика све школе на ПИСА тестирању. Школа је учествовала и издала изразитог развоја формалног оцењивања и сваки ученик има свој портфолио. Наставници су мотивисани за унапређивање, што се види и по пријављивању у оквиру ЕРАЗМУС ПЛУС програма.

Др Урош Дојчиновић, професор Музичке школе „Доситеј Спасковић“ у Београду и Академије лепих уметности и музике – АЛУМ, назив је познати уметник, гитариста, композитор, филмски, музички, педагог и публициста. На дугачком списку остварених четири деценије су и

за иностраног члана Руске академије природних наука. Исте године постао је и академик-истраживач Атлантског института за едукацију и истраживање.

Ава Кољарић, Кристина Книжевић, Немања Јестовић и Андреа Мисковић су студенти Факултета организационих наука у Београду и тим СОН-а који је освојио прво место на престижном светском такмичењу у решавању пословних студија случаја у Монреалу 2016. Била су најбоља у конкуренцији 11 најбољих пословних школа са четири континента.

Факултет спорта и физичког васпитања у саставу Универзитета у Новом Саду, од оснивања 1974. плански улаже у развој професионалних квалитета и стварање услова за квалитетан наставни и истраживачки рад, учествује у међународним програмима и сарађује са 19 међународних универзитета.

За Јошу Поповића, директора Студентског центра „Дриштина“ са седиштем у Колоској Митровици, предавача јавну да је досада у домаћинском пословању и залагању за висок квалитет услуга синеџа и

УТИСЦИ ЂАКА

Ненаша Станковић, ученик трећег разреда Школе за текстил и дизајн у Лесковцу, заинтересовао се за фотографију још у основној школи на часу ликовног. Све је почело као хоби, који је касније прерастао у велику љубав.

Фотографију тешко је одвојити од живота и стварања једне личне – обичајна Ненаша, коме је у глави да фотографија постане професија којом ће се уживо бавити.

За дванаестогодишњег Андрију Јашаревића, ученика трећег разреда ОМШ „Владимир Ђорђевић“ у Алексинцу, Светосавска награда је значајна и због далекотактичности. Да свира баш кларинет, пожелио је чим је чуо звуке овог дивног инструмента. Својом дном на кларинету вежба најмање три сата, али му то не пада нимало тешко. Није му тешко ни што паралелно учи основну и музичку школу. „Уз добру организацију имам времена за све – сасвим озбиљно каже основач Андрија.

познати с његовим јавним наступима, било их је више од 3000 широм света, забележено је више од 60 дискографских издања и преко 600 објављених стручних радова. Он је и аутор издавачких кућа у више европских држава.

Председника општине УБ Дарва Пилића за награду је препоручила сарадња на професионалном нивоу са Министарством просвете и информатике образовања и васпитања на свим нивоима преко Школе...

Компанија Нафта индустрија Србије – НИС кроз различите видове подршке и квалитетне пројекте подржава развој квалитетног образовања и васпитања на свим нивоима.

Академик др Никола Ценовић, професор Грађевинско-архитектонског факултета Универзитета у Нишу, из себе има успешну каријеру архитекте и наставника на рекомандним високошколским институцијама. Одлазио је и бројним изложбама, а последње четири године је редовни члан Српске краљевске академије наука и уметности, члан Бугарске академије наука и уметности и 2016. изабран је

исправан студента. Он је окарактерисао као човек непрофитног вида, а због тога коју посећује безбедности ђака и студената, нарочито су му захвални родитељи.

Дом ученика средњих школа Београд прена овеке предлаже, врло је успешан у организацији синеџа и истраје ђака, као и у васпитном и образовном процесу. Ову установу краси тимски рад васпитача и стручних сарадника, што повољно утиче на ученике.

Епископ Рашко-призренски и Косовско-метохијски Теодосије награђен је због изузетне куманости и подршке коју пружа становништву у епископату и за укупно деловање на стварању услова за повратак српског становништва на Косово и Метохију.

Дејач културни центар Београд у априлу слави 65. рођендан, а у раду је усмерен на истраживање и откривање потенцијала деце и младих у свим областима културе. Својим пројектима настоји директно да комуницира са децом и младима, подстицајући њихову радозналост и потребу за уметничким доживљајем, сазнањем и забавом. О. Н.

ВАНСЕРИЈСКИ УСПЕХ

Михајло Спорић је награду добио за вансеријске успехе, које је лане постигао као мaturanт Математичке гимназије. Сада упушта у студијски програм Физике и ЕТО и све стиче, зато што је Математичка гимназија поставила веома добру основу, бар што се тиче прве године студија, па још увек све изгледа прилично лако.

За два месеца се определио јер није могао да одлучи између две области, па је зато решио да се опроба у обе. – За све је „крива“ Математичка гимназија јер је све, не само мене, добро припремила за студије, па ову награду посвећујем целом колективу Математичке гимназије, јер су они заслужни за велики део успеха – захваљујући је Михајло и посебно наглашава да његова негдења школа већ пола века негује светосавске вредности и брине о угледу наше земље у свету на међународном такмичењу.

Михајло је, иначе, био примљен на више угледних универзитета, па и на Универзитет у Београду, али није добио стипендију. Зато је одлучио да одложи упис за годину дана. За неколико месеци очекује информацију да ли је добио стипендију за следећу годину или, а ако не добије, вост коју примењује, неће бити несрећан – јер је предредован и пријатно изненађен квалитетом наставе у Београду на оба факултета која студира.

ШКОЛА ЗА ОШТЕЋЕНЕ СЛУХОМ - НАГЛУВЕ СТЕФАН ДЕЧАНСКИ У БЕОГРАДУ

Додиром и покретом упознајмо свет

У току је реализација пројекта, који је подржала компанија НИС, у оквиру програма друштвено одговорног пословања „Заједници заједно“

Ради побољшања услова рада, подизања нивоа квалитета и ширења опсега услуга које пружа Школа за оштећене слухом – наглуве „Стефан Дечански“ у Београду, у току је реализација пројекта „Додиром и покретом упознајмо свет“, који је подржала компанија НИС у оквиру програма друштвено одговорног пословања „Заједници заједно“.

Пројектом се обезбеђује специјализована просторија за психомоторни третман деце са различитим врстама сметњи у развоју – сензомоторна соба, као и Монтесори вртић у склопу школе.

Циљ пројекта је сензитивизација, едукација и укључивање локалне заједнице у пружање подршке деци са развојним потешкоћама спровођењем најсавременијих третмана у њиховом образовању и рехабилитацији, које омогућује сензомоторна соба.

У оквиру пројекта, који траје до краја марта, предвиђена је изложба радова ученика на тему њиховог личног доживљаја сензомоторне учионице, као и израда лифлета, који ће пружити информације о програмима које школа нуди, значају сензомоторне собе и Монтесори програма за ученике са развојним тешкоћама. Ради информисања и сензитивизације стручњака и шире јавности предвиђене су заједничке активности са ученицима, наставницима и васпитачима из редовних вртића и школа, свечано отварање сензомоторне собе и презентација програма рада.

Циљ третмана, који се спроводи у сензомоторној соби, јесте да се код детета у опуштеној, безбедној и стимулативној средини подстакну, развију и потпуније користе сва чула, чиме се обезбеђује да се сви сензорни стимулуси успешно организују у комплетну информацију, односно подстиче се оптималан психомоторни и социјално-емоционални развој.

Осим ученицима школе, третмани у сензомоторној соби биће доступни и деци из редовних вртића и школа, која имају потребу за тим видом додатне стручне подршке.

Монтесори програм је заснован на природној дејој жељи за игром и учењем. Ова педагогија усмерена је на практичан рад и непосредно искуство деце и поштује индивидуални развој детета. Деца уче у природном окружењу, где развијају пажњу, стрпљење, прецизност, моторику и комуникационе способности. Рад се одвија у мешовитој групи, са акцентом на развоју говора и језика, интелектуалних способности и моторичких активности.

У раду са децом користе се математички, језички, практични и сензорни материјали, који децу подстичу да упознају свет кроз своја чула, развију апстрактне математичке појмове, именују предмете, развију радне навике, способност fine и групе моторике, самосталност и веру у себе, као и многе друге важне развојне вештине.

Са децом раде дефектолози – сурдолози и логопеди, са дугогодишњим искуством. Дугорочну подршку деци и породицама пружа и школски психолог, а родитељи су најважнији сарадници у децем развоју. Наш Монтесори вртић отворен је за сву децу са различитим изазовима у развоју, а упис је траје током целе године.

За додатне информације о програмима и упис можете се обратити на телефон 011/2684-167 или на адресу електронске поште decanski@sbb.rs.

Мр Ива Урдаревић
Александра Радевић
Михајло Арсенијевић

Вулин: Доступност образовању особа са инвалидитетом

Дужност Министарства рада, али и читавог друштва јесте да се особа са инвалидитетом обезбеди потпуна доступност образовању, а захваљујући томе и запошљавању, поручио је министар Александар Вулин. Србија ће бити успешна и хумана онолико колико буде омогућила да све особе са инвалидитетом учествују у њеном свакодневном животу, односно, у свему оном што сматрамо животом, рекао је Вулин након обилазке Школе за оштећене слухом – наглуве „Стефан Дечански“ поводом обележавања школске славе Светог Саве и „Стефан Дечански“.

„Особа са инвалидитетом нису никакве особе са посебним потребама. Њихове потребе су потребе као и сваког другог људског бића – да се образују, раде, заснивају породицу, да се лече и да им друштво и читава земља буду доступни као и било којој другој особи“, указао је он. Наводећи да деца у школи „Стефан Дечански“ уче, раде и припремају се за живот, Вулин је истакао да је дужност министарства, али и читавог друштва да се особа са инвалидитетом обезбеди доступност образовању, а захваљујући томе и запошљавању, па и самом животу који ће бити добар или лош колико и било ком другом грађанину ове земље.

„То је наш задатак, наша мисија. Особе са инвалидитетом нису нијачији терет, већ су људи којима се мора оставити могућност да се школују, раде, боре за сопствени живот“, рекао је министар Вулин.

Према његовим речима, деца и родитељи који имају децу са одређеним хендикепом нам показују, својом храброшћу, како се решавају прави проблеми у животу и колико је важно да читаво друштво то разуме и да никада не одступи од тога.

„Министарство рада ће кроз своје инструменте наставити да се бори за побољшање положаја особа са инвалидитетом. Надамо се да ћемо ове године имати још већу стопу запошљавања особа са инвалидитетом иако је 2016. година била далеко најбоља од када се врши запошљавања особа са инвалидитетом преко Националне службе за запошљавање“, рекао је Вулин.

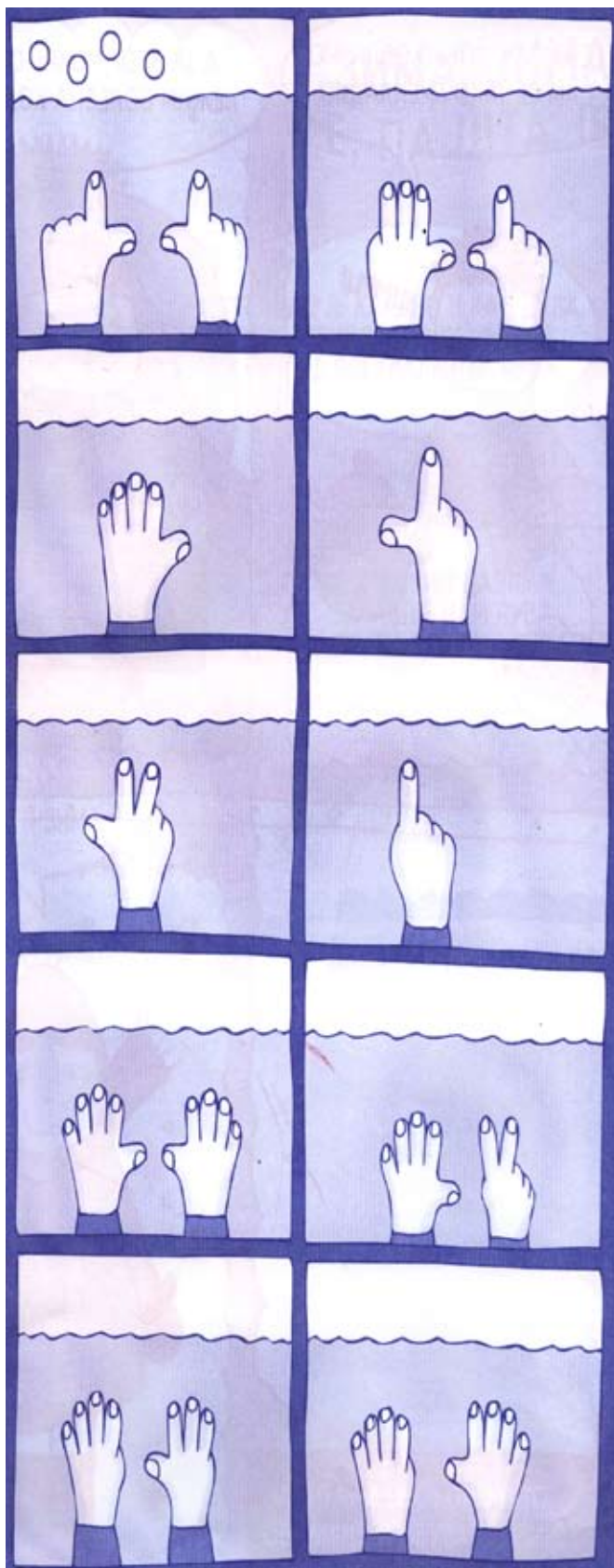
Како је навео, обезбеђена су и већа средства за запошљавање, али и већа средства за подршку организацијама које окупљају особе са инвалидитетом.

Директорка школе „Стефан Дечански“ Лепа Петровић подсетила је да је та школа једна од најстаријих и да ове године слави 120 година постојања. Наводећи да је ове године школа добила Светосавску награду, али и награду Миодраг Матић, Петровићева је истакла да награде нису случајно дошле јер су иза школе велики успеси ученика. Како је указала, посета министра значи да је школа уважена, а Светосавска награда обавезује да и убудуће школа буде добра и да прати тенденције савременог образовања.

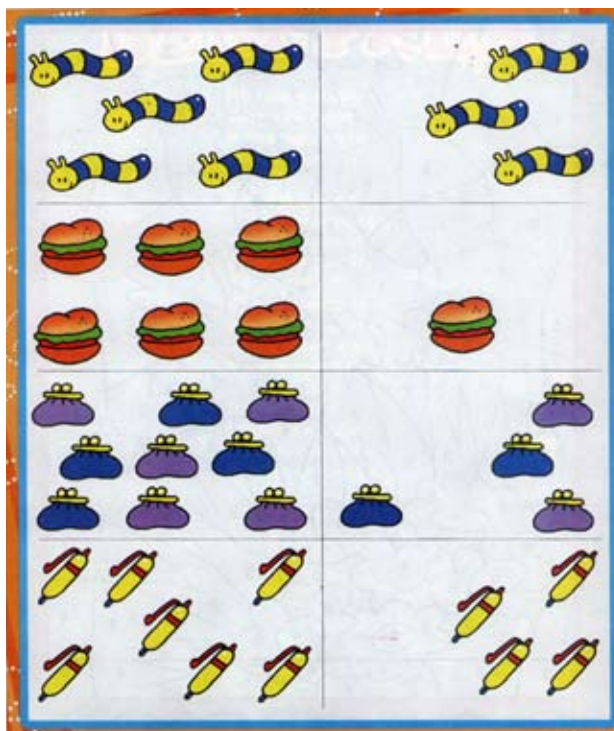
„Имамо 180 ученика. У школи је заступљен цео систем од предшколског образовања до основне и средње школе. У средњој школи имамо шест подручја рада и 16 образовних профила који су иновирани и који прате тенденције тржишта рада“, рекла је Петровићева.

Преузето са сајта РТС (www.rts.rs)

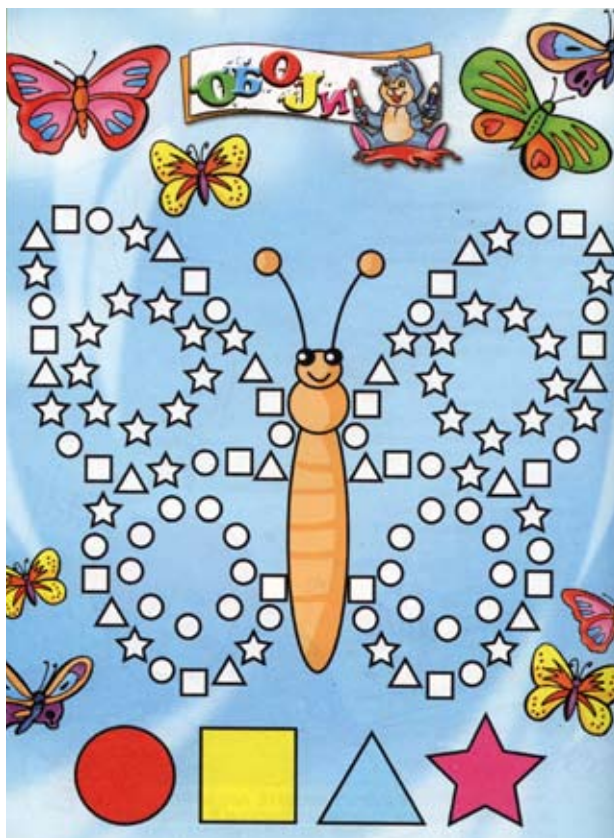
За најмлађе

1. Нацртај и обој онолико кружића колико је испружених прстића.

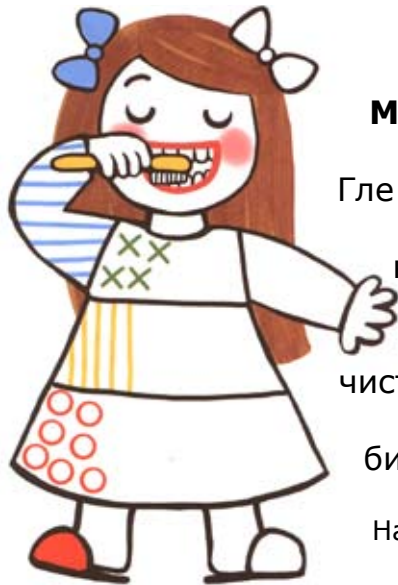
2. Доцртај шта недостаје да би лева и десна страна биле једнаке.

3. Обој сваки облик одговарајућом бојом.

Украси Верину
хаљину
онако како је
приказано у
кућици.

МАЛА ВЕРА

Гле`те, гле`те
мале Вере
како вешто
зубе пере!
Зуби су јој
чисти, здрави,
бели као
бисер прави.

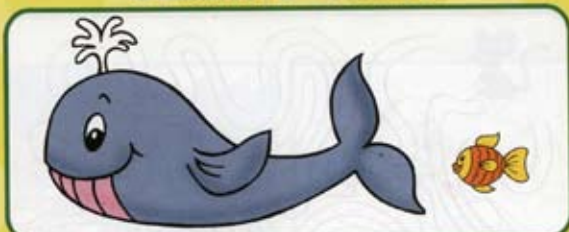
Народна песма

ШТА СЕ ЗА ШТА КОРИСТИ?
СПОЈ ЛИНИЈОМ.

Ирена Чепић

ВЕЛИКО-МАЛО

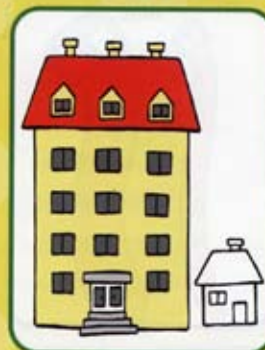

ПЛАВОМ БОЈОМ ЗАОКРУЖИ ОНО ШТО ЈЕ ВЕЛИКО,
А ЦРВЕНОМ ОНО ШТО ЈЕ МАЛО. ОБОЈ НЕОБОЈЕНО.

1

ВИСОКО-НИСКО

ПЛАВОМ БОЈОМ ЗАОКРУЖИ ОНО
ШТО ЈЕ ВИСОКО, А ЦРВЕНОМ ОНО
ШТО ЈЕ НИСКО. ОБОЈ НЕОБОЈЕНО.

ИДЕМО ДАЉЕ
У СОБИ И ДВОРИШТУ
ПРОНАЈДИТЕ
ОНО ШТО ЈЕ ВЕЛИКО,
МАЛО, ВИСОКО И
НИСКО

2

Драгана Трипковић

Занимљива математика

1. У празна поља магичног квадрата упиши бројеве тако да њихови зборови у сваком реду, колони и дијагонали буду међусобно једнаки.

	4	
10		
5		7

2. На шест картица написан је један једноцифрени број. Ленка је расподелила те картице и уз помоћ картица са знаковима + и = добила запис:

$$\boxed{5} \boxed{2} + \boxed{3} \boxed{7} = \boxed{6} \boxed{8}$$

3. Преместити један штапић тако да се добије тачна једнакост.

$$\begin{array}{c} | \\ \hline || \end{array} + \begin{array}{c} | \\ \hline ||| \end{array} = \begin{array}{c} | \\ \hline \vee \end{array}$$

$$\begin{array}{c} \vee \\ \hline | \end{array} = \begin{array}{c} ||| \\ \hline | \end{array} - \begin{array}{c} || \\ \hline | \end{array}$$

3.

2.

5		7
10	8	
X	4	11

1.

Решења:

Јелена Совлић

Заштита флоре и фауне

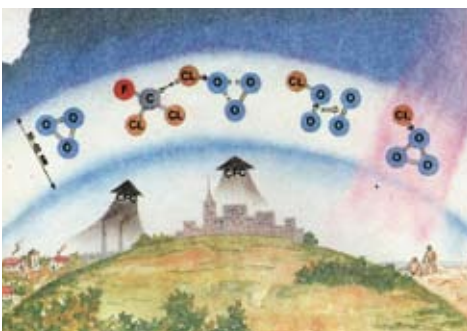
Флора и фауна наше земље је веома богата и разноврсна. Постоји читав низ ретких биљака и животињских врста. Неке врсте не живе у свим пределима, већ само на појединим местима. Такве врсте биљака и животиња су проређене. Под утицајем различитих еколошких фактора, многе биљке и животиње у блиској будућности, могу да нестану са лица земље.

Некада су на територији Војводине живеле крупне птице дропље, чија се бројност смањила услед погоршања усло-ва живота. Данас живи једно јато дропљи у северном Банату, близу мађарске границе. Сличан је случај и са великим тетребом, становником четинарских шума. Ова дивљач је посебно осетљива на звук моторне тестере и на буку коју прави механизација при извлачењу оборених стабала. Стога се тетреб повукао у неприступачне планине.

Више различитих ендемских врста представљају праву реткост. Ендемским врстама припадају Панчићева оморика и човечија рибица. Чешће је случај да је човек својим утицајем директно допринео да се смањи део неке популације.

Заштита флоре и фауне регулисана је Законом о заштити природе. Постоји "црвена књига", у којој се наводе све ретке и угрожене врсте биљака и животиња као и њихов опис, распрострањеност, степен угрожености и мере заштите. Неопходно је младе васпитавати да "еколошки" мисле и навикавати их да штите и воле дивље врсте биљака и животиња. Биолошко образовање и култура деце и одраслих су неопходни да би се спровеле мере заштите и природа очувала.

Небо више није плаво

Нарушавање озонског омотача

У данашње време се над Северним полем налази маса загађеног ваздуха величине Афричког континента.

Ни Арктик није поштеђен загађења. Највећа претња еколошкој равнотежи унутар поларног круга су велике масе загађеног ваздуха и депоновање нуклеарног отпада у водама арктичких мора.

Тешки метали, пестициди па чак и киселе кише (кисели лед), појавили су се на Северном полу иако је област потпуно ненасељена. Измаглица која се примећује у подручју Аљаске, по мишљењу еколога, створена је од токсичних гасова који су стигли из земаља Источне Европе.

Небо над Арктиком, тврде еколози, није више тако плаво, ваздух није тако чист као некад.

УЧИМО ЕНГЛЕСКИ

TRAVEL AND TRANSPORT

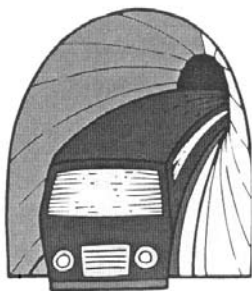
1. Сви волимо да путујемо, па хајде да научимо називе превозних средстава на енглеском језику.

an airplane

a bus

a train

a car

a boat

2. За мало старије, ево и кратког текста о историји превозних средстава на енглеском језику. Прочитај текст, па направи листу превозних средстава кроз историју, од најстаријег до најмодернијег.

TRAVEL

Today people travel a lot. You can travel from one side of the world to the other in one day. Travel wasn't easy in the past. It was often dangerous and journeys took months or even years.

Buses

The first bus appeared in 1895. People called it an 'omnibus'. (This means 'for everybody' in Latin.) After 1905, buses became very popular.

Boats

The first kind of transport was the boat. We know that in 4000 BC the Egyptians made boats for travel and trade. The Greeks, Romans and Vikings built a lot of boats, too.

Planes

The first aeroplane flew in 1903. The Wright Brothers' plane was very small and dangerous.

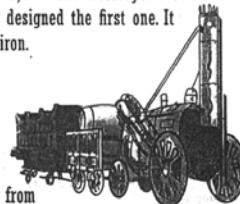

Motorcycles

Not long after the first car, the first motorcycles came in 1885. Gottlieb Daimler designed the first one. It was made of wood and iron.

Trains

The first railways appeared in England in the 1840s. For the first time people could travel from one side of the country to the other in just a few hours.

Cars

In 1885 Karl Friedrich Benz made the first car in Germany. Early cars were very expensive. Henry Ford in the USA changed that. He built good, cheap cars in his factories.

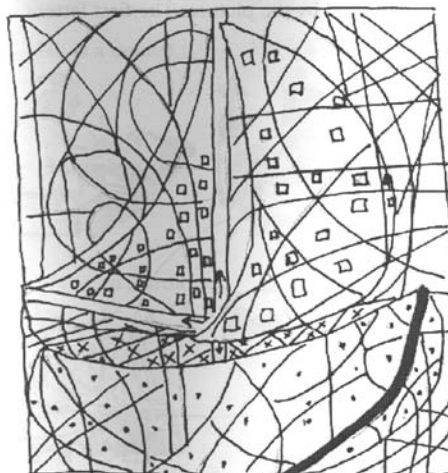

Bicycles

Baron von Drais made the first bicycle in 1817. It was a heavy, wooden bike with no pedals.

3. Да ли знаш шта је на сликама? Обој слике и напиши одговор.

Учимо италијански

Огледни час из хемије

Дана 15. марта, нашу школу је посетио др Томислав Тости, стручни сарадник Хемијског факултета Универзитета у Београду и том приликом приказао нам је занимљиве експерименте.

На овом часу смо на интересантан начин много научили...

Оксиди

Једињења кисеоника са неким елементом зову се оксиди. У оксидима, кисеоник је увек -2 сем у оксиду флуора (OF_2). Оксидациони број кисеоника у водоник-пероксиду (H_2O_2) и пероксидима је -1.

Постоји више различитих подела оксида при чему се највише користи подела заснована на понашању у реакцији са водом:

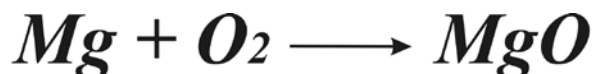
- Неутрални: не реагују са водом – CO , NO ...
- Кисели: дају киселине – CO_2 , SO_3 ...
- Базни: дају базе – CaO ...
- Амфотерни: дају киселине и базе – ZnO ...

Добијање кисеоника

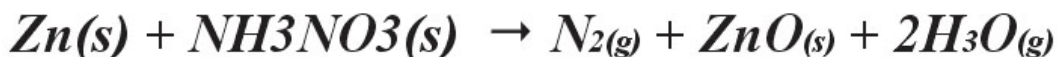
Водоник-пероксид се под дејством катализатора разлаже на кисеоник и воду услед ослобођене енергије и вода и кисеоник испаравају и то се види као бели дим.

Добијање магнезијум оксида

Добијање цинк оксида

Амонијум нитрат оксидује цинк у цинк-оксид уз ослобађање велике количине енергије.

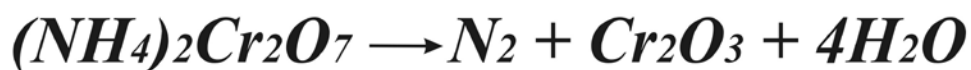
Добијање фосфор (V) оксида

Кисеоник из алкалијум-хлората оксидује фосфор до оксида уз ослобађање велике количине енергије.

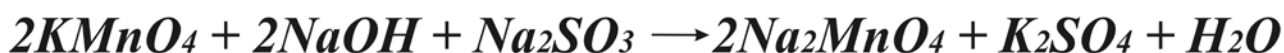

Добијање хром (III) оксида

Термичким разлагањем амонијумхидрохромата наранџасте кристалне, супстанца добијамо хром (III) оксид – зелену волуминозну супстанцу, азот и воду, па целокупни оглед подсећа на вулкан.

Добијање манганових оксида

Киселине

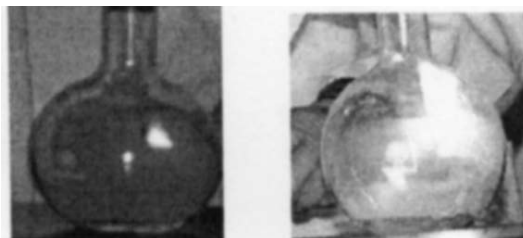
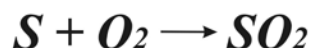
Постоји више различитих дефиниција шта су киселине, три најпознатије су:

1. Киселине си једињења која као позитивне јоне у воденом раствору дају искључиво H_3O^+ - Аренијус. 2. Киселине су донори протона – Бренстед Лори. 3. Киселине су акцептори електрона – Луис.

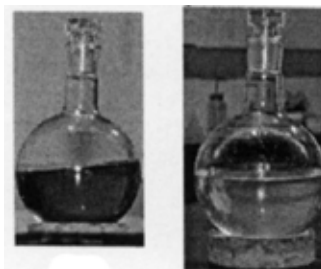
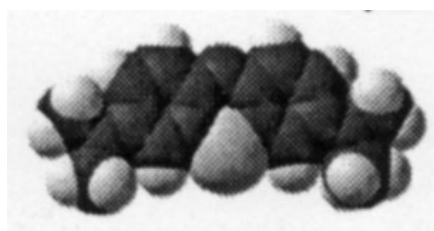
Киселине настају растварањем киселих оксида у води, рН вредност раствора је мања од 7.

Најјаче киселине су оне које потичу од неорганских једињења док су органске киселине слабије. Киселине могу бити моно, ди, три и полипротичне у зависности од тога колико протона садрже.

Добијање сумпор (IV) оксида

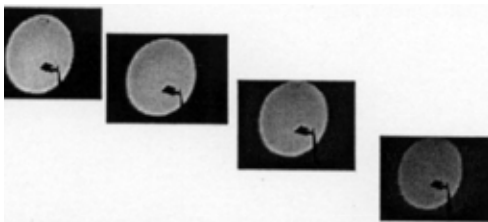
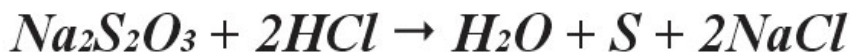
Добијање глукуронске киселине (метиленско плаво)

Хемијски излазак сунца

Хемијски залазак сунца

Издвојени колоидни сумпор се не раствара у води и не пропушта светлост тако да раствор постаје млечно бео.
Увек јача киселина истискује слабију.

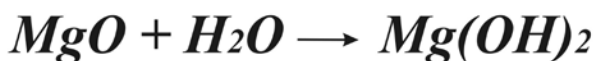
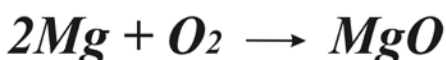
Базе

Постоји више различитих дефиниција шта су базе. Три најпознатије су: 1. Базе су једињења који као негативне јоне у воденом раствору дају искључиво OH^- – Аренијус. 2. Базе су акцептори протона – Бренстед Лори. 3. Базе су доноси електрона – Луис.

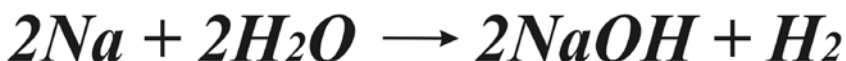
Базе настају растварањем базних оксида у води, рН вредности раствора је већа од 7.

Најјаче базе су оне које потичу од неорганских једињења док су органске базе слабије. Базе могу бити моно, ди, три и полихидроксилне, у зависности од тога колико хидроксилних група садрже.

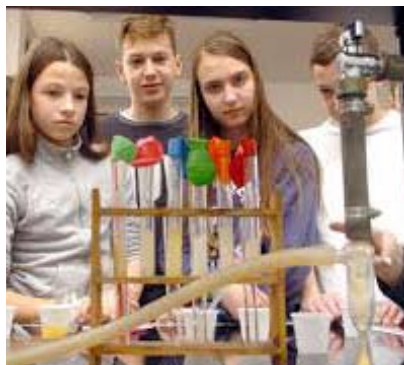
Добијање магнезијум хидроксида

Реакција натријум и воде

Томислав Тости
Олгица Славковић

Спорт који волим

Волим да се бавим спортом. Мој омиљени спорт је атлетика.

Већ неколико година се такмичим за моју школу у оквиру Спортских игара Србије за глуве и наглуве. Такмичила сам се у: бацању кугле, трчању, скоку у вис и скоку у даљ. Припремао ме је и тренирао наставник Дарко. Укупно сам освојила четрнаест медаља.

Моје најдраже такмичење је било у Београду, 2016. године. Тада сам освојила две медаље – прво место у бацању кугле и треће место у скоку у даљ. Такмичила сам се и у кошарци и одбојци. У укупном пласману моја школа је освојила друго место, а прва је била школа из Ниша.

После завршеног такмичења медаље сам однела кући. Моји родитељи су се обрадовали. Ја желим и даље да тренирам атлетику и освајам медаље.

Ана Влашчић, II/1 С.Ш.

Пролеће у мом граду

Пролеће је за мене најлепше годишње доба. Све је бујно, зелено, весело, радосно и то утиче да се и ја лепо осећам.

Пролеће је стигло у мој град, окупан сунцем. Лишће почиње да листа на дрвећу. Цвеће је почело да цвета. Људи излазе напоље да упију сву лепоту пролећа. Паркови су пуни разигране и бучне деце. Људи скидају стару зимску одећу и облаче лаганије ствари. Изнад мене се уздиже плаво небо и жуто сунце.

Кроз прозоре моје собе види се зелени Београд. Ја волим пролеће, јер ме чини радосном и срећном.

Јована Маџић, I/5 С.Ш.

Слике, боје и мириси пролећа

Напокон је дошло пролеће, после дуге и хладне зиме. Стигло је пролеће у мој град, сунцем окупан.

Лишће почиње да листа на дрвећу. Цвеће поћиње да цвета и трава зелени. Са пролећем долази: топло сунце, топлији ветар, свеже зеленило, весели лептирићи и раздрагане птичице. Мирис природе је мирис цвећа и дрвећа. Зелена трава, љубичице, висибаве, маслаци... Шарени лептирићи и веселе, распеване птичице лете околу. Животиње се буде из зимског сна. Људи су скинули капуте, јакне и чизме, јер је дошло топлије време. Паркови су пуни раздрагане и веселе деце. Највише волим када одем кући и видим своје двориште како блиста пуно цвећа и дрвећа.

Волим пролеће зато што је добро када се природа буди из зимског сна. Све је веселије, топлије и нежније.

Никола Милованчевић III/4 С.Ш.

Особа коју највише волим

У мом животу постоји много особа које волим, којима се дивим, али бих сада издвојио једну која ми пуно значи.

То је мој деда Витомир, човек кога сви воле и цене, увек насмејан и добро расположен. Деда је већ неколико година у пензији. Живи близу нас у својој породичној кући и гаји развоће. Не виђам га често, али стално мислим на њега и лепе тренутке које смо провели заједно. Мој деда је стар човек. Његова некада црна коса сада је потпуно седа. И поред година које има, он је још увек окретан човек, пун живота.

Поред тога што је вредан, он је и добар човек. Његов глас је увек смирен, а приче које нам прича су занимљиве. Духовит је и често се шали. Он ме је много чему научио. У његовим рукама сам проходао.

Некада ми се чини да ме деда најбоље разуме. Увек је ту за мене, да ми пружи подршку и речи утехе. Дивим се његовој снази и упорности. Волео бих да будем као мој деда једног дана.

Никола Милованчевић III/4 С.Ш.

64 Радови ученика

Моја школска другарица

Ја имам пуно добрих другова и другарица. Одабрала сам да пишем о Јовани Врањешевећ.

Јована је средње висине, има браон очи и дугу, светло смеђу косу. Има лепо бело лице. Увек је насмејана и весела, а ја се лепо осећам у њеном друштву. Нас две смо заједно одрастале, јер идемо у исти разред. Сада смо заједно и у Дому, у истој соби. Од малена смо се заједно играле, писале домаће задатке и увек помагале једна другој. Идемо заједно на праксу, учимо за кројачице. Јована воли да шије, тако да ми на пракси помаже ако не могу нешто да схватим.

Свакодневно се дружимо, шетамо градом и идемо у куповину. Причамо о свему. Јована воли да прави колаче. Понекад у Дому наручимо материјал за колаче и онда их сви заједно правимо. То је обично када неко слави рођендан или за викенд. Сви заједно спремамо, једемо и на крају перемо судове и чистимо кухињу.

Јована је интересантна и дружељубива особа и зато волим да се дружим са њом. Увек ћу чувати наше другарство.

Ана Влашчић, II/1 С.Ш.

Слике мог града

Град у коме сам се родио и у коме живим је Београд. То је град који ми много значи, у коме се осећам опуштено и срећно.

Београд је велики град, смештен на ушћу две велике реке, Саве у Дунав. Његове знаменитости су Храм Светог Саве, Калемегдан, Ада Циганлија...То су места која дају печат граду, која туристи обавезно посећују и желе да упознају.

Храм Светог Саве је једна од најлепших и највећих цркава на Балкану. Налази се у дивном Карађорђевој парку са фонтанама. Увек је пун људи и деце, одише радошћу и миром.

Калемегданска тврђава је део наше историје, а такође и парк који сви треба да виде и у који ја волим да одлазим са пријатељима. Одатле се види место где се Сава улива у Дунав, Нови Београд, као и сплавови који такође карактеришу мој град и о којима сви који дођу у Београд причају.

Посебно место је Ада или како је другачије зову „Београдско море“. Лети је то најлепше место где многи људи долазе да уживају у купању и разним спортовима. Често за време распуста, моје друштво и ја много дивних часова проводимо на овом јединственом месту.

Београд има још пуно лепих, важних места, има много тргова, споменика, позоришта, биоскопа...Волим да шетам Кнез Михаиловом улицом, јер тамо нема аутомобила, гледам излоге или седнем у неки кафић и уживам.

Сва ова места су део мене, јер је ово мој град, моје успомене из детињства, место одрастања, а надам се и будућег живота.

Војислав Ђорђевић IV/1 С.Ш.

Особа којој много верујем

Свако треба да има бар једну особу којој много верује, или бар мало више него некој другој. Души треба и поверење и здрава веза са другим човеком, да би била здрава и стабилна. Зато је добро што и ја имам једну посебну особу којој много верујем.

Моја особа од поверења зове се Вања. Она је висока и витка девојка са смеђом косом и црним очима. Ми се знамо скоро четири године и навикле смо једна на другу. Идемо у исти разред. Природно је да знамо доста једна о другој и да можемо да се сложимо у неким стварима, јер имамо ту везу. Само наивна особа би веровала свакоме. Вањи могу да поверим много тога, као и она мени. Тако се ствара дубље поверење у некога, када некоме можеш да повериш своја осећања и тајне, а та друга особа их прихвати и чува. Пошто смо толико дуго најбоље другарице, пуно времена проводимо заједно и причамо о свему. Дружимо се, делимо иста интересовања...

Ја не верујем свакоме, мени треба времена да добро упознам неку особу кроз дружење, па јој онда поклоним своје поверење. Много ми је драго што сам упознала Вању и дружићемо се још дуго.

Анђела Степанчић IV/1 С.Ш.

Мој сан

Испричаћу вам причу о мом сну. Када сам био мали дечак, био сам код куће и ишао сам у школу. Волео сам да гледам емисије: "Дођи на вечеру", "Храна и вино", "Кухињица". Тамо сам гледао како се прави ручак и десерт. И тако је мој сан постао да будем кувар промотер. Онда смо се Ката, Јелена и ја играли у кујни да имамо емисију "Дођи на вечеру". Ми смо били кувари промотери, а Радмило, Ана и баба су били наши гости. Ми смо правили за вечеру палачинке. Јелена је мутила тесто, а Ката и ја смо их пекли на шпорету. Ја сам причао текст: који су састојци, како се праве палачинке и пуштао сам музику. Онда сам намазао готове палачинке еурокремом, украсио сам их млевеним кексом и шлагом и послужио сам госте. Нисмо постали кувари него Јелена слика, Ката учи са децом, а ја сам постао књиговезац. Ја знам да направим ручак и колаче. Ја нисам постао кувар у емисији, него сам кувар у својој кући.

Никола Симић III/5 С.Ш.

Један доживљај

Увек сам волела да путујем негде далеко. Моја сва путовања била су из Новог Пазара у Београд и обратно. Прошле године отишле смо нас три на Европско такмичење хип-хопа у Аустрији. Била сам срећна и мало брижна како ће све то да прође, које место ћемо узети, хоће ли бити медаље? Такмичење је почело, а ја сам се тресла као прут. Шта ће бити? Одиграле смо три минута добро, било је доста аплауза, суза, понеко нас је помиловао. Почела је подела медаља... и даље трема. Ми смо освојили треће место. Мало ми је било жао, јер смо биле много боље од Немаца. Важно је учествовати и путовати, дружити се, видети Аустрију – Беч, Италију – Венецију и Трст и градове у Словенији. Тада сам и први пут видела море. Била сам пресрећна и ако је било много хладно хтела сам да се окупам. Ако ми се пружи прилика опет бих отишла, јер сам упознала доста другарица и видела многа лепа места ван наше земље.

Селма Хаџић VII/1

Пријатељство

Имам много другара и другарица. Моја најбоља другарица се зове Александра. Мој најбољи друг се зове Ђорђе. Идемо заједно у школу „Стефан Дечански“. Заједно смо ишли и у основну школу. Идемо заједно на музичке радионице. Тамо певамо, глумимо и играмо. То су Марко, Михајло, Јелена, Јока, Алекс, Ђоле. Заједно идемо на наступе да певамо. Имамо и наше чаробно путовање. Волимо да идемо у шетњу, путујемо. Пијемо топлу чоколаду и кока-колу у кафићу. Наше пријатељство траје дуго, од детињства. Имам другове и у школи.

То су Дивна, Никола Симић, Никола Стојиловић и Лука. Заједно учимо, идемо на праксу у Космос. Идемо на излете. Волим са њима да се дружим и славим рођендане, тада правимо журке, певамо и играмо. Пријатељство је за мене најлепше и много волим да се дружим са мојим другарима.

Јована Лазић II/5 С.Ш.

Ана Миловановић VIII/1

Мој сан

Снови стварају будућност. Сваки човек сања и верује да ће једног дана испунити свој сан, па тако и ја. Од малена сам волела музику. Ноте, песме, инструменти су ме увек опчињавали и проводила сам сате и сате замишљајући да сам на великој сцени, пуној публике док свирам свој омиљени инструмент – виолину. Често сам узимала дрвене бојице и мамине хаљине правећи се да сам светски позната виолинисткиња и захваљујући мојим родитељима, који су ме уписали у музичку школу, испунила сам свој сан. Да бисмо постигли велике ствари, морамо не само да делујемо, већ и сањамо, не само да планирамо, већ и верујемо.

Александра Лиздек II/5 С.Ш.

66 Радови ученика

Сањам о...

Снови никоме нису забрањени, па тако ни мени. Ја волим да сањам и у будном стању, да сањарим...

Мислим да су моји снови скромни за мој узраст. Следеће године ћу напунити осамнаест година и постати пунолетан. Тада ћу полагати возачки испит. После бих желео да купим себи неки ауто. Највише бих волео да купим ауто марке „Шкода“. Сан ми је да ја сам зарадим новац. Од родитеља сам добио шта год сам пожелео. Овај сан морам да испуним сам себи.

Јако бих волео да тај ауто буде црне боје, са крем кожним седиштима и кожним воланом, па да могу да путујем на море и уживам док ме ветар шиба кроз прозор. То је мој сан и надам се да ће се остварити.

Дејан Степановић III/4 С.Ш.

Живот је леп

Живот је вечита борба. То је процес од рођења, преко одрастања, сазревања, старења, па до смрти.

Нема тог упутства које би нам живот учинило савршеним. Свако цени живот на свој начин. Људи живе животе какве сами направе. Живот нам доноси лепе и ружне тренутке. Доживљавамо разочарења, будемо повређени, али онда помислимо на све лепоте које нас окружују, на све људе које волимо, ствари које нас чине срећним и схватимо да је живот ипак леп.

Живот је један недосањани сан и зато је тако величанствен. Наш живот ће бити добар ако у свему пронађемо радост и лепоту.

Огњен Јовановић IV/1 С.Ш.

Моја прва симпатија

Сви смо, као мали, имали прву симпатију, па тако и ја. Сећам се да сам био јако мали, можда сам ишао у први разред.

Била је то једна девојчица из насеља, која је стално долазила са мамом у паркић. Била је тако лепа и врло драга. Увек се играла са мном, док су наше маме разговарале на клупи. Имала је продорне плаве очи и плаву косу, која је била дуга и таласаста, баш као свила. Звала се Катарина.

Играли смо се заједно, возили бицикл, ролере, тротинет. Чак је са мном играла и фудбал! Када је не би било у паркићу, мени је било досадно и стално бих запиткивао маму да ли ће и када Катарина доћи. Онда је мама почела да се смешка и упитала ме: „Дејане, теби се допада Катарина?“ Ја сам се постидео, зато што је то била истина, коју до тада нисам приметио.

Након неког времена одселили смо се у други крај Београда и Катарину више нисам видео. Понекад је се сетим, па сам чак хтео и да ми мама роди сестру да јој дамо име Катарина.

Дејан Степановић III/4 С.Ш.

Делорија Минда VII/1

То сам ја

О себи бих могла да кажем доста тога.

Пре свега, као особа сам јако заинтересована за сваку нову ствар. Јако волим да комуницирам и да упознајем нове људе.

Често умем да будем нервозна и љута на поједине особе. Када ме неко изнервира или прича неке приче за које знам да су неистините, умем да будем јако безобразна. У школи неке предмете волим, а неке не, али се трудим да их научим и испоштујем пррофесоре.

Када сам у неком друштву које ми прија, најчешће волим да слушам друге и да пратим шта се дешава.

А када неко почне да паметује о нечему, а нема појма о чему прича, радо му упаднем у реч.

Мислим да сам једна фина девојка.

Нисам умишљена. Волим то што јесам.

Сабина Тачи II/2 С.Ш.

Лазар Алилковић V/1

Петра Вучковић VI/1

Селма Хаџић VII1

Равноправност људи у свету

На свету постоје различити људи. Они добри, који маштају и желе да постигну нешто лепо у животу, који теже да живот испуне љубављу, али и они који на свет гледају са пуно љутње и горчине.

Сви смо на свет дошли као мале бебе, потпуно исти. У свим крајевима света рађају се деца на исти начин. Када се роди, свако има живот пред собом. Свако има избор какав ће бити и како ће гледати на свет и људе око себе. Праве вредности долазе изнутра.

Неки људи су добри, неки људи су лоши.

Ја бих волео да могу са сваком човеком да разговарам, да сваком приђем са осмехом. Волео бих да постоји више разумевања и толеранције. Да свако сваком буде друг, да помаже, да воли... Слушао сам о хиљадама неправди. Када су људи љути и зли, они повређују слабије, руше села и градове, не поштују жене, не воле своју децу, не пазе болесне и старе, мисле да особе са хендикепом нису вредне пажње... Неке од ових ствари сам и сам доживео. Увек сам се питао зашто... Зашто неки људи мисле да су бољи од других? Зашто мисле да више вреде? Зар не знају да добре ствари изазивају још боље ствари? И да осмех решава све проблеме?

Волео бих да поред себе увек гледам насмејана, искрена лица, а не да се људи склањају када виде како разговарам са својим пријатељима. Увек сам се трудио да будем човек. То није тешко. Свако би могао мало да се потруди и свет би био лепше место. Људи треба да отворе своја срца. Тамо сигурно има места за све нас.

Војислав Ђорђевић IV/1 С.Ш.

Утисци са фестивала науке

Десети Фестивал науке одржан је од 15. до 18. децембра. Ми смо га посетили са школом.

Када смо дошли изгледало је као да смо ушли у неки свет магије. Уверио сам се како је то ходати по Марсу у условима слабе гравитације. Хемичари су правили суви лед. Видели смо како изгледа решавање злочина уз малу помоћ науке. На занимљив начин показали су нам како на људски организам негативно утичу алкохол и наркотици. У част 160-ог рођендана нашег генија, Николе Тесле, упознали су нас са његовим изумима, и то кроз свирање на Теслином калему, испробавање левитације, свирање на ласерској харфи...

Био је то леп научни провод. Напустио сам фестивал са утисцима за чисту десетку и остаће ми најлепша успомена на ово научно дружење.

Огњен Јовановић IV/1 С.Ш.

Сањам о будућности

Ускоро завршавам трећу годину. Не могу да верујем како је све брзо прошло.

Сањам како ћу отворити фризерски салон. Завршићу курс за шминкера, маникира и педикира. Бићу власница салона. Муштерије ће долазити са осмехом и одлазити срећне и задовољне с новим фризурама. Удаћу се за човека кога волим и он ће волети мене. Имаћемо децу и радићемо. Имаћу дивну породицу. Волела бих да ми се жеље остваре. Тек ћу видети шта ће бити с мојим животом. Надам се да ће све бити у реду, како треба, за цео живот.

Мислим да ћу бити срећна, јер то заслужујем.

Видосава Попов III/1 С.Ш.

Један дан мог живота

Моји дани су углавном обични. Сви су исти - школа, дом, друштво. Али, један дан ћу увек памтити. Тај дан је био прекретница у мом животу. Било је то пре девет година, када сам први пут дошао у дом. Био је то тежак период за мене. Довео ме је тата, био сам мали и уплашен. Сећам се да нисам желео да уђем, а још мање да останем. Било је пуно деце. Сви су били радосни и пуни очекивања, а ја сам плакао. Дочекали су ме васпитачи, насмејани и љубазни. Прва ми је руку пружила Ружа. Провела ме је кроз дом и упознала са свима. Након тога, пролазили су дани, привикао сам се. Ја сам ту стекао пуно пријатеља и разна знања.

Стефан Филиповић I/3 С.Ш.

Један дан мог живота

Увек постоји нешто што на нас оставља јак утисак, толико јак да је неизбрисив. Тај велики дан је долазак моје сестре у мој живот. Била сам мала, али још увек се сећам тог дана и свих осећаја који су се јавили у мени. У кући је била гужва, сви су некуд журили, мени ништа није било јасно. Била сам усамљена. Онда су у кућу ушли мама и тата и носили су њу, тако малу, увијену као кифлу. Била сам узбуђена, чак уплашена. Скупила сам храброст и пришла јој. Погледала ме је својим сјајним очима и развукла усне као да се смеје. Била је то љубав на први поглед. Тог дана све се променило. Нисам ни сањала да могу толико да волим. Она је мој понос и без ње мој живот не би био исти. Са њом делим тајне, лепе тренутке и бриге. Тог дана сам добила пријатеља за цео живот.

Катарина Савић I/3 С.Ш.

То сам ја

Никада пре нисам описивала себе. О себи бих могла много да кажем, али то неће бити искрено. Лепше би било да о мени пише неко други. Немам неко лепо мишљење о себи. Много ми је напорно да будем баш строго и да чиним све како треба. Сматрам да нисам лоша особа и да чиним добре ствари за људе који то заслужују. Кад о мени круже лоше приче, увек обратим пажњу. Јер ако имаш нешто, увек реци у лице. Често се смејем или свађам, али када треба, ту сам увек. Строга сам кад се ради о стварима које су битне и не волим неправде ни над собом, ни над другима. Неки људи хоће да буду као ја, али не могу. Никад не гледам друге шта раде, увек гледам себе и радим оно што је добро за мене. Поносим се собом, јер сам то што јесам.

Бојана Марљукић II/2 С.Ш.

То сам ја

Описати себе је по мени је један од најтежих задатака. Покушаћу да будем скромна и искрена. Мислим да је најбоље да прво опишем своје мане, а да оно лепше оставим за крај. Многи кажу да сам тврдоглава. Слажем се са тим. Волим да сам увек у праву. Сама сврставам искреност у мане. Мислим да не ваља бити превише искрен. Велико сам злопамтило, волим да терам инат, понекад и на своју штету. Не подносим неправду, због ње сам спремна да идем до краја. Неке моје позитивније особине су на реду. На пример, то што сам јако одана, брижна, позитивна. Уживам у томе да сам у центру пажње. Врло сам толерантна, спремна да помогнем и саслушам. Јако сам реална и објективна. Велики сам друг, због другарства сам способна на све. Ако ме нека особа разочара, за мене нема другу шансу. Нико није савршен. Мислим да сам обична тинејџерка, са врлинама и манама. Не можемо свима угодити. Волим то што јесам - јер то сам ја.

Нермина Тачи II/2 С.Ш.

Наруквице од флаша

Од старих пластичних флаша можете да направите најразличитије предмете, а неки од најзанимљивијих су наруквице. Пробајте!

Потребно вам је:

- **пластична флаша**
- **маказе**
- **лак за нокте**
- **селотејп**
- **салвете**
- **нож**
- **четкица**
- **лепак за декупаж.**

Од пластичне флаше исеците колутове који ће вам послужити као основа за наруквице. Можете да сечете тање или дебље комаде у зависности од ваших жеља.

Исечени колут кратко држите изнад рингле на средњој температури, како би се ивице савиле на унутра. Можете да користите и пеглу.

ЛАКОВИМА жељених боја офарбајте наруквице са унутрашње стране. Можете да извлачите траке лаковима различитих боја, да исцртавате шаре или облике.

Нанесите више слојева лака како би боја била што интензивнија, па оставите да се осуши.

ДЕКУПАЖ: Исећи салвету према величини наруквице, премазати наруквицу са унутрашње стране лепком за декупаж, па прилепити салвету.

Пређите лепком још једном преко салвете и ваша наруквица је готова!

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

“Развитак”, година XIII, број 29
Часопис ученика и наставника школе
“Стефан Дечански”
www.stefandecanski.edu.rs
e-mail: stefan.decanski@sbb.rs

Издавач:

Школа за оштећене слухом-наглуве
“Стефан Дечански”
11000 Београд
Светозара Марковића 85

Директор:

Лепосава Петровић

Редакција:

Литерарна секција

Фотографије:

Ученици и наставници школе

Уредник:

Ива Урдаревић

Лектура и коректура:

Катарина Петровић

Техничка припрема:

Ученици I/5, II/6, III/4 и IV/1 С.Ш.

Компјутерско-графичка припрема:

мр Славенка Јанковић

Штампа:

“Трговид” д.о.о., Саве Бурића 12, Земун

Београд, 13. 06. 2017. године

**ДЕЧАНИ,
ЦРКВА ХРИСТА ПАНТОКРАТОРА**

